د بادشاهانو دويم کِتاب

د الياس د اخزياه بادشاه سره مخالفت

۱ (۱) د اِسرائيل بادشاه اخي‌اب د مرګ نه پس، د موآب مُلک د اِسرائيل خِلاف بغاوت وکړو. (۲) په سامريه کښې د اِسرائيل
بادشاه اخزياه د خپل محل د بره کوټې د کړکۍ د جالۍ نه راپرېوتو او سخت زخمي شو. نو هغۀ پېغام وړُونکی ولېږل چې د
عقرون په ښار کښې د فلستيانو د خُدائ بعل‌زبوب نه پوښتنه وکړي چې دے به روغ شي او کۀ نه. (۳) خو د مالِک خُدائ يوې
فرښتې الياس ته حُکم وکړو، چې هغه د تِشبی پېغمبر وو، چې دے لاړ شي او د سامريه اخزياه بادشاه پېغام وړونکو سره مِلاو
شي او تپوس ترې نه وکړی چې، "تاسو د عقرون خُدائ بعل‌زبوب سره مشورې له ولې روان يئ؟ څکه چې ستاسو خيال دا دے
چې په اِسرائيل کښې خُدائ نشته؟ (۴) بادشاه ته ووايئ چې، مالِک خُدائ فرمائی چې تۀ به د کټ نه پا نۀ څې، او خامخا به مړ
شې." الياس د مالِک خُدائ په حُکم عمل وکړو، (۵) او پېغام وړُونکی بادشاه ته راواپس شول. هغۀ ترې نه تپوس وکړو، "تاسو
ولې واپس راغلئ؟" (۶) هغوئ ورته ووئيل، "مونږ يو سړی سره مِلاو شُو او هغۀ مونږ ته ووئيل چې واپس لاړ شئ او بادشاه نه
تپوس وکړئ چې، مالِک خُدائ فرمائی، تا د عقرون خُدائ بعل‌زبوب سره د مشورې دپاره پېغام وړُونکی ولې لېږلی دی؟ څکه
چې ستا خيال دا دے چې په اِسرائيل کښې خُدائ نشته؟ نو په دې وجه تۀ به د کټ نه پا نۀ څې، او مړ به شې." (۷) بادشاه ترې
نه تپوس وکړو، "هغه سړے څنګه ښکارېدو؟" (۸) هغوئ ورته ووئيل، "د هغه سړی په وجود ډېر وېښتۀ وُو چې د څرمنې په پټۍ
باندې يې ملا ترلې وه." بادشاه ووئيل، "هغه د تِشبی الياس دے." (۹) بيا هغۀ د پنځوسو سرو سره يو آفسر ولېږلو چې الياس
راولی. آفسر الياس پېدا کړو چې په يو غر باندې ناست وو او ورته يې ووئيل، "د خُدائ پاک خِدمتګاره. بادشاه تا له حُکم
درکوی چې لاندې راشه." (۱۰) الياس ورته وفرمائيل، "کۀ زۀ د خُدائ پاک خِدمتګار يم، نو د آسمان نه دې اور راشی او تا او
ستا سړی دې ووژنی." نو سمدستی اور راکوز شو او آفسر او د هغۀ سړی يې ووژل. (۱۱) بادشاه د پنځوسو سړو سره يو بل
آفسر ورولېږلو چې هغه وروختلو او الياس ته يې ووئيل، "د خُدائ پاک خِدمتګاره، بادشاه تا له حُکم درکوی چې فوراً لاندې
راکوز شه." (۱۲) الياس ورته وفرمائيل، "کۀ زۀ د خُدائ پاک خِدمتګار يم، نو د آسمان نه دې اور راکوز شی او تا او ستا سړی
دې ووژنی." نو سمدستی اور راکوز شو او آفسر او د هغۀ سړی يې ووژل. (۱۳) بادشاه يو ځل بيا د پنځوسو سړو سره يو آفسر
ورولېږلو. هغه غرۀ ته وختلو، هغه د الياس په مخکښې تيټ شو او سوال زاری يې ورته وکړه چې، "د خُدائ پاک خِدمتګاره، په
ما او زما په سړو باندې رحم وکړه. زمونږ ژوند بچ کړه. (۱۴) هغه نور دوه آفسران او د هغوئ سړی په آسمانی اور باندې وژلے
شوی دی، خو په ما باندې رحم وکړه." (۱۵) د مالِک خُدائ فرښتې الياس ته وفرمائيل، "هغۀ سره لاړ شه او يرېږه مه." نو الياس
د هغه آفسر سره بادشاه له لاړو (۱۶) او بادشاه ته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ داسې فرمائی چې تا ولې د عقرون خُدائ
بعل‌زبوب نه تپوس دپاره پېغام وړُونکی لېږلی وُو؟ ستا څۀ خيال وو چې په اِسرائيل کښې خُدائ نشته؟ نو په دې وجه تۀ به روغ
نۀ شې، او خامخا به مړ شې." (۱۷) لکه څنګه چې مالِک خُدائ د الياس په ذريعه فرمائيلی وُو، اخزياه مړ شو. د اخزياه زامن نۀ
وُو، نو د يهوداه بادشاه د يهوسفط زوئ يهورام د بادشاهۍ په دويم کال د اخزياه ورور يورام د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو. (۱۸)
اخزياه بادشاه چې نور هر څۀ هم کړی وُو هغه د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.

د الياس آسمان ته خېژولے کېدل

۲ (۱) هغه وخت راغلو چې مالِک خُدائ الياس په يو زورَور باد کښې بره آسمان ته وخېژوی. الياس او اليشع د جِلجال نه
روان شول، (۲) او په لار کښې الياس اليشع ته وفرمائيل، "اوس دلته پاتې شه، مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې بيت‌ايل
ته لاړ شم." خو اليشع ورته وفرمائيل، "زۀ د ژوندی مالِک خُدائ او تا سره په خپله وفادارۍ قسم کوم چې زۀ به تا نه لاړ نۀ
شم." نو هغوئ بيت‌ايل ته روان وُو. (۳) د پېغمبرانو يوه ډله د بيت‌ايل نه راووتله، اليشع له لاړه او د هغۀ نه يې تپوس وکړو، "تا
ته پته ده څۀ چې مالِک خُدائ نن ستا نه نيک بوځی؟" اليشع ورته وفرمائيل، "آو، ما ته پته ده، خو دا خبره مۀ کوئ." (۴) بيا

الیاس الیشع ته وفرمائیل، ”اوس تهٔ دلته پاتې شه، مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې یریحو ته لاړ شم.“ خو الیشع ورته
وفرمائیل، ”زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ سره او تا سره په خپله وفادارئ قسم کوم چې زهٔ به ستا نه لاړ نهٔ شم.“ نو هغوئ یریحو ته
لاړل. ۵ د پېغمبرانو یوه ډله چې هلته اوسېده الیشع له لاړه او د هغهٔ نه یې تپوس وکړو، ”تا ته پته ده څهٔ چې مالِک خُدائ نن
ستا نه ستا نبک بوځی؟“ الیشع ورته وفرمائیل، ”آو، ما ته پته ده، خو ښهٔ به دا وی چې تاسو ونهٔ وایئ.“ ۶ نو الیاس الیشع ته
وفرمائیل، ”دلته پاتې شه، مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې د اُردن سیند ته لاړ شم.“ خو الیشع ورته وفرمائیل، ”زهٔ د
ژوندی مالِک خُدائ او ستا په سر قسم خورم چې زهٔ به تا نه لاړ نهٔ شم.“ نو هغوئ دواړه روان شول، ۷ او پنځوس پېغمبران
وریسې لاړل. الیاس او الیشع د اُردن سیند سره ودرېدل او هغه پنځوس پېغمبران ترې نه لږ لرې ودرېدل. ۸ بیا الیاس خپله
چُوغه وویستله، راغونډه یې کړه او سیند یې وربانديِ ووهلو، اوبهٔ په دوه حِصو کښې تقسیم شوې او هغه او الیشع په اوچه
زمکه باندې د سیند نه پورې وتل. ۹ هلته، الیاس الیشع ته وفرمائیل، ”د هغې نه مخکښې چې زهٔ ستا نه بوتلے شم ما ته ووایه
چې زهٔ ستا دپاره څهٔ وکړم.“ الیشع ورته وفرمائیل، ”ما له دې ستا د روح یو په دوه برخه راکړے شی.“ ۱۰ الیاس ورته
وفرمائیل، ”تا یو مشکل څیز غوښتے دے، خو چې کله زهٔ ستا نه جدا کړے شم او تهٔ مې په ختلو ووینې نو دا به تا ته مِلاو
شی، خو کهٔ تهٔ مې ونهٔ وینې، نو دا به تا ته نهٔ ملاوېږی.“ ۱۱ کله چې هغوئ روان وُو او خبرې یې کولې، نو ناڅاپه یوه د اور
جنګی ګاډی چې د اور آسونو راښکله د هغوئ مینځ ته راغله او یو زورَور باد الیاس بره آسمان ته وخېژولو. ۱۲ الیشع دا ولیدل
او الیاس ته یې چغه کړه، ”زما پلاره، زما پلاره. ګوره، د اِسرائیل جنګی ګاډو او په دې سوارو کسانو زما نبک یوړو.“ او چې
څنګه هغه د نظر نه پناه شو، نو الیشع د غم نه خپلې جامې وشلولې. ۱۳ بیا هغهٔ د الیاس هغه چُوغه راواخستله چې کومه د
الیاس نه غورزېدلې وه او واپس لاړو او د اُردن په غاړه باندې ودرېدو. ۱۴ هغهٔ د الیاس په چُوغه باندې اوبهٔ ووهلې او وې
فرمائیل، ”مالِک خُدائ، د الیاس خُدائ پاک چرته دے؟“ نو هغهٔ اوبهٔ بیا ووهلې او اوبهٔ تقسیم شوې او هغه بل خوا پورې وتو.
۱۵ د یریحو پنځوسو پېغمبرانو هغه ولیدو او ورته یې وفرمائیل، ”د الیاس روح د الیشع سره دے.“ هغوئ د هغهٔ سره مِلاوېدو
له لاړل، د هغهٔ په مخکښې زمکې ته د عزت نه ټیټ شول ۱۶ او ورته یې ووئیل، ”دلته مونږ پنځوس سړی یُو چې ټول تکړه یُو.
راځئ چې لاړ شُو او ستا نبک ولټوُو. کېدے شی چې د مالِک خُدائ روح هغه وړے وی او چرته په غر یا وادئ کښې یې
پرېښے وی.“ الیشع ورته وفرمائیل، ”تاسو به نهٔ ځئ.“ ۱۷ خو هغوئ بیا بیا ووئیل نو هغهٔ پرېښودل چې لاړ شی. هغه پنځوسو
کسانو درې ورځې لټون وکړو خو هغه یې ونهٔ موندلو. ۱۸ کله چې هغوئ راواپس شول نو الیشع تر اوسه پورې په یریحو کښې
وو. الیشع ترې نه تپوس وکړو، ”ما تاسو ته وئیلی نهٔ وُو څهٔ چې مهٔ ځئ؟“

د الیشع معجزې

۱۹ د یریحو څهٔ سړی الیشع له لاړل او ورته یې ووئیل، ”صاحِبه، تا ته پته ده چې دا یو ښهٔ ښار دے، خو اوبهٔ یې ښې نهٔ دی او
زمکه یې شاړه ده.“ ۲۰ نو هغهٔ حُکم وکړو چې، ”په یو نوی لوښی کښې لږه مالګه واچوئ او ما له یې راوړئ.“ نو هغوئ ورله
مالګه راوړه، ۲۱ او هغه چینې ته لاړو او مالګه یې په اوبو کښې واچوله او وې فرمائیل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی، زهٔ دا اوبهٔ
صفا کوم، نو نور څوک به نهٔ مری او زمکه به شاړه نهٔ وی.“ ۲۲ او هغه اوبهٔ تر اوسه پورې صفا دی، لکه څنګه چې الیشع
فرمائیلی وُو چې داسې به وی. ۲۳ الیشع د یریحو نه روان شو چې بیت‌ایل ته لاړ شی او په لار کښې څهٔ هلکان د ښار نه راووتل
او په هغهٔ پورې یې ټوقې کولې. هغوئ چغې وهلې، ”د دې ځائ نه لاړ شه ګنجیه.“ ۲۴ الیشع راوګرځېدو، هلکانو ته یې وکتل او
د مالِک خُدائ په نوم یې په هغوئ لعنت ووئیلو. نو د ځنګل نه دوه مېلوګانې راووتلې او دوه څلوېښت هلکان یې ټوټې ټوټې کړل.
۲۵ الیشع د کرمل غر ته روان وو او وروستو سامریه ته راواپس شو.

د اِسرائیل او موآب په مینځ کښې جنګ

۳ ۱ نو د یهوداه بادشاه یهوسفط د بادشاهۍ په اتلسم کال، د اخی‌اب زوئ یورام د اِسرائیل بادشاه شو او په سامریه باندې یې
دولس کاله بادشاهی وکړه. ۲ هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې وه، خو د خپل پلار یا د خپلې مور ایزبل په شان خراب نهٔ

وو او د بعل هغه بُت يې راوغورزولو کوم چې د هغهٔ پلار جوړ کړے وو. ۳ خو يورام د نباط زوئ يربعام په شان ګناه کوله.
يورام اِسرائيليان د ګناه طرف ته بوتلل او دا ګناه يې نهٔ پرېښودله. ۴ د موآب بادشاه ميسا به ګډې ساتلې او هر کال يې سل
زره ګډُورې او د سلو زرو ګډو وړۍ د اِسرائيل بادشاه له په محصُول کښې ورکولې. ۵ خو چې د اِسرائيل بادشاه اخي‌اب مړ
شو، نو ميسا د اِسرائيل خِلاف بغاوت وکړو. ۶ نو يورام سمدستی د سامريه نه لاړو او خپل ټول فوجيان يې راغونډ کړل. ۷
هغهٔ د يهوداه بادشاه يهوسفط له دا پيغام ولېږلو، ”د موآب بادشاه زما خِلاف بغاوت کړے دے، تهٔ به د هغهٔ خِلاف په جنګ
کښې زما ملګرتيا کوې څهٔ؟“ يهوسفط بادشاه ورته په جواب کښې ووئيل، ”زهٔ به ستا ملګرتيا وکړم، زما سړی، آسونه او زهٔ ستا
د حُکم لاندې يُو. ۸ خو د حملې دپاره به په کومه لار ځُو؟“ يورام ورته ووئيل، ”مونږ به د ادوم په صحرا کښې په اوږده لار
باندې لاړ شُو.“ ۹ نو يورام بادشاه او د يهوداه او ادوم بادشاهان روان شول. د اوو ورځو د مزل نه پس، د هغوئ سره اوبهٔ
ختمې شوې او د سړو او د څناورو دپاره لږې هم پاتې نهٔ شوې. ۱۰ يورام بادشاه په خفګان کښې ووئيل، ”افسوس، مالِک
خُدائ مونږ درې واړه دلته د دې دپاره راوستی يُو چې موآبيانو ته مو حواله کړی.“ ۱۱ يهوسفط تپوس وکړو، ”دلته داسې
پېغمبر نشته څهٔ چې د هغهٔ په ذريعه مونږ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړُو؟“ نو د يورام بادشاه د فوج يو آفسر ورته ووئيل، ”د
سافط زوئ اليشع دلته شته. هغه د الياس مددګار وو.“ ۱۲ يهوسفط بادشاه ووئيل، ”مالِک خُدائ د هغهٔ په ذريعه کلام کوی.“
نو هغه درې بادشاهان اليشع له لاړل. ۱۳ اليشع د اِسرائيل بادشاه ته وفرمائيل، ”زهٔ په تا باندې څهٔ وکړم، هغه پېغمبرانو له لاړ
شه چې ستا مور او پلار ورسره مشوره کوله.“ خو يورام ورته ووئيل، ”نه، ځکه چې دا مالِک خُدائ وو چې مونږ درې بادشاهان
يې راغونډ کړُو چې موآبيانو ته مو حواله کړی.“ ۱۴ اليشع ورته وفرمائيل، ”زهٔ د هغه ژوندی ربُ الافواج په نوم قسم کوم د چا
چې زهٔ خِدمت کوم، کهٔ ما ستاسو د ملګری د يهوداه بادشاه يهوسفط عزت نهٔ کولے نو ما به ستاسو دپاره هيڅ هم نهٔ وُو کړی.
۱۵ اوس ما له د موسيقۍ والا راوله.“ نو کله چې هغهٔ موسيقی وغږوله، نو مالِک خُدائ په اليشع باندې وحی نازله کړه، ۱۶ او
اليشع وفرمائيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی، دا اوچه وادی به د اوبو د ډنډونو نه ډکه شی. ۱۷ تاسو به هيڅ باران يا هوا ونهٔ
وينئ، خو دا نِهر به بيا هم د اوبو نه ډک شی او تاسو، ستاسو څاروی او نور څناور به اوبهٔ وڅښی. ۱۸ خو دا کار کول د
مالِک خُدائ دپاره آسان دے، هغه به تاسو له په موآبيانو باندې فتح هم درکړی. ۱۹ تاسو به د هغوئ د پَخو دېوالونو والا ټول
ښائسته ښارونه فتح کړئ، تاسو به ټولې ښې ونې راوغورزوئ، ټولې چينې به بندې کړئ او د هغوئ ټول آباد پټی به تباه کړئ او
په کاڼو به يې پټ کړئ.“ ۲۰ په ورپسې سحر، د سحر د نذرانې په وخت، د ادوم د طرف نه اوبهٔ راوبهېدلې او مُلک د اوبو نه
ډک شو. ۲۱ کله چې موآبيان خبر شول چې هغه درې بادشاهان په هغوئ باندې د حملې دپاره راغلی دی، نو هغه ټول بوډاګان
او ځوانان سړی راوغوښتے شول چا چې جنګ کولے شو او هغوئ د حد په پوله باندې د جنګ دپاره ودرولے شول. ۲۲ په
ورپسې سحر چې هغوئ پاڅېدل، نو نمر په اوبو باندې ځلېدو او اوبهٔ د وينو په شان سرې ښکاربدلې. ۲۳ هغوئ په حېرانتيا
سره ووئيل، ”ګورئ، دا خو وينه ده، هغه درې لښکرو به د يو بل سره جنګ کړے وی او ټول به مړهٔ شوی وی. راځئ چې مالِ
غنيمت راغونډ کړُو.“ ۲۴ خو چې کله هغوئ خېمو ته ورسېدل، نو اِسرائيل وربانديې حمله وکړه او واپس يې وشړل. اِسرائيليان
د موآب مُلک پورې په هغوئ پسې وُو او په تلو تلو کښې يې هغوئ وژل ۲۵ او د هغوئ ښارونه يې تباه کول. کله چې هغوئ د
آباد پټی نه تېرېدل، نو هر يو اِسرائيلی به يو کاڼے وراچولو چې په کاڼو به پټ شو، هغوئ ټولې چينې هم بندې کړې او ټولې ښې
ونې يې راوغورزولې. په آخر کښې صِرف د قيرحراست شاهی ښار پاتې شو او چې د کومو سړو سره ليندې وې نو هغوئ دا
ښار محاصره کړو او حمله يې وربانديې وکړه. ۲۶ کله چې د موآب بادشاه ته پته ولګېده چې جنګ بائيلی، نو هغهٔ خپل اووهٔ
سوه د تُورو والا فوجيان د ځان سره کړل او د دشمن په صفونو کښې يې د ځان دپاره د لارې جوړولو کوشش وکړو چې د شام
بادشاه له وتښتی، خو هغه ناکامه شو. ۲۷ نو هغهٔ خپل مشر زوئ د ځان سره بوتلو چې کوم د هغهٔ نه پس بادشاه جوړېدو او
هغه يې په دېوال باندې د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړو. نو په اِسرائيل سخت قهر نازل شو او هغوئ د ښار نه راوګرځېدل
او خپل مُلک ته راواپس شول.

د اليشع د يوې غريبې کونډې مدد کول

۴ ۱ د پېغمبرانو د يوې ډلې د يو پېغمبر کونډه اليشع له لاړه او ورته يې ووئيل، ”صاحِبه، زما خاوند مړ دے. لکه څنګه چې

تا ته پته ده چې هغه د مالِک خُدائ ته یرېدو، نو ما له قرضخوا راغلے دے چې زما دوه زامن بوځی او خپل غلامان یې جوړ کړی.“ ٢ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”زهٔ ستا دپاره څهٔ وکړم؟ ما ته ووایه چې ستا په کور کښې څهٔ شته؟“ هغې ورته ووئیل، ”د زیتُونو تېلو د یو وړوکی لوښی نه بغیر هیڅ هم نشته.“ ٣ الیشع هغې ته وفرمائیل، ”خپلو ټولو ګاونډیانو کره لاړه شه او چې څومره ډېر کېدے شی د هغوئ نه خالی لوښی وغواړه. ٤ بیا تهٔ او ستا زامن کور ته لاړ شئ، دروازه بنده کړئ او په لوښو کښې تېل اچول شروع کړئ. چې یو لوښے ډکیږی نو هغه یو طرف ته ایږدئ.“ ٥ نو هغه ښځه خپلو زامنو سره کور ته دننه لاړه، دروازه یې بنده کړه، د زیتُونو هغه وړوکے لوښے یې واخستلو او تېل یې په لوښو کښې اچول او د هغې زامنو ورله لوښی راوړل. ٦ کله چې هغوئ ټول لوښی ډک کړل، نو هغې ترې نه تپوس وکړو چې نور شته. نو یو زوئ ورته ووئیل، ”نور نشته.“ نو د تېلو بهېدل بند شول. ٧ هغه واپس الیشع پېغمبر له لاړه او هغهٔ ورته وفرمائیل، ”د زیتُونو تېل خرڅ کړه او خپل ټول قرض ختم کړه او چې پېسې پاتې شی نو په هغې باندې تهٔ او ستا زامن خپله خرچه کوئ.“

الیشع او د شونیم مالداره ښځه

٨ یوه ورځ الیشع شونیم ته لاړو، چرته چې یوه مالداره ښځه اوسېده. هغې هغهٔ له د روټۍ دعوت ورکړو، بیا چې هغه کله هم شونیم ته تلو نو د هغې په کور کښې به یې روټۍ خوړله. ٩ هغې خپل خاوند ته ووئیل، ”دلته چې کوم سړے اکثر راځی نو زما دا یقین دے چې هغه د خُدائ پاک خِدمتګار دے. ١٠ راځه چې په چت باندې یوه وړه کوټه جوړه کړُو، یو کټ، مېز، کُرسۍ او یوه ډیوه به په کښې کېږدو او چې هغه کله مونږ له راځی نو هلته به پاتې کیږی.“ ١١ یوه ورځ هغه راغلو او د آرام دپاره خپلې کوټې ته وختلو. ١٢ نو هغهٔ خپل نوکر جیحازی ته وفرمائیل چې، ”لاړ شه او هغه شونیمی ښځه راوغواړه.“ کله چې هغه راغله، ١٣ نو هغهٔ جیحازی ته وفرمائیل، ”هغې ته ووایه چې زمونږ د ضرورتونو پوره کولو دپاره یې کوم تکلیف کړے دے نو د دې په بدل کښې زهٔ د هغې دپاره څهٔ وکړم. کېدے شی چې هغه ما ته ووائی چې بادشاه یا د فوج مشر له لاړ شم او د هغې سفارش وکړم.“ هغې ورته ووئیل، ”زما خلق زما خیال ساتی.“ ١٤ الیشع د جیحازی نه تپوس وکړو، ”نو زهٔ د هغې دپاره څهٔ وکړم؟“ هغهٔ ورته ووئیل، ”خبره دا ده چې د هغې بچی نشته او د هغې خاوند یو بوډا سړے دے.“ ١٥ الیشع حُکم وکړو، ”هغې ته ووایه چې دلته راشی.“ نو هغه راغله او د دروازې په خولهٔ کښې ودرېدله، ١٦ الیشع هغې ته وفرمائیل، ”په راتلونکی کال کښې هم په دې وخت کښې به تا په خپل غېږ کښې یو زوئ نیولے وی.“ هغې ووئیل، ”صاحِبه، ما ته دروغ مهٔ وایه. تهٔ د خُدائ پاک خِدمتګار یې.“ ١٧ خو لکه چې څنګه الیشع فرمائیلی وُو، په ورپسې کال تقریباً هم هغه وخت د هغې یو زوئ پیدا شو. ١٨ کله چې هلک لوئ شو نو یوه ورځ هغه بهر خپل پلار له ووتلو، پلار یې د لَوګرو سره په پټی کښې وو. ١٩ ناڅاپه هغهٔ خپل پلار ته چغه کړه، ”زما په سر څهٔ وشول. زما سر خوږیږی.“ پلار یې یو نوکر ته ووئیل، ”هلک خپلې مور له بوځه.“ ٢٠ هغه نوکر هلک واپس خپلې مور له بوتلو، او تر هغې پورې یې په غېږ کښې نیولے وو، چې د غرمې په وخت هغه مړ شو. ٢١ هغې هغه د الیشع کوټې له یوړو، هغه یې په کټ کښې واچولو او لاړه، دروازه یې ورپسې بنده کړه. ٢٢ بیا یې خپل خاوند راوغوښتلو او ورته یې ووئیل، ”یو نوکر د خر سره دلته راولېږه چې زهٔ زر زر د خُدائ پاک خِدمتګار له لاړه شم او بیا واپس راشم.“ ٢٣ خاوند ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ نن ولې روانه شوې؟ نن خو نهٔ د سبت ورځ ده او نهٔ د نوې میاشتې اختر دے.“ هغې ورته ووئیل، ”خېر به شی.“ ٢٤ بیا هغې خر کته کړو او نوکر له یې حُکم ورکړو، ”څومره تېز چې خر تلے شی نو بو یې ځه او چې ما درته وئیلی نهٔ وی نو چې په مزه یې نهٔ کړې.“ ٢٥ نو هغه روانه شوه او د کرمل غر ته لاړه، چرته چې الیشع وو. الیشع هغه د لرې ځائ نه ولیده چې راروانه وه او خپل نوکر جیحازی ته یې وفرمائیل، ”ګوره، هغه ښځه د شونیم نه راغله. ٢٦ هغې له تېز ورشه او دا معلوم کړه چې هغه، د هغې خاوند، د هغې زوئ په خېر دی.“ هغه ښځې جیحازی ته ووئیل، ”آو، هر څهٔ په خیر دی.“ ٢٧ خو چې کله هغه په غرهٔ باندې الیشع له راغله نو هغه د الیشع په مخکښې ټیټه شوه او هغهٔ ته په پښو پرېوته. جیحازی هغې له دیکه ورکوله چې الیشع ورته وفرمائیل، ”هغه پرېږده، تهٔ دا نهٔ ګورې چې ډېره زیاته خفه ده؟ او مالِک خُدائ ما ته نهٔ دی وئیلی چې څهٔ شوی دی.“ ٢٨ ښځې هغهٔ ته ووئیل، ”صاحِبه، ما ستا نه زوئ غوښتے وو څهٔ؟ ما تا ته نهٔ وُو وئیلی چې زما اُمیدونه مهٔ راپاڅوه؟“ ٢٩ الیشع جیحازی له مخ راواړولو او ورته یې وفرمائیل، ”ځان تیار کړه، زما امسا واخله او لاړ شه. په لاره باندې د چا سره سلام دُعا مهٔ کوه او کهٔ په تا څوک سلام اچوی نو جواب هم مهٔ ورکوه. هغه کور ته سیدها لاړ شه او زما امسا د هلک

په مخ باندې کېږده." ﴿۳۰﴾ د هلک مور اليشع ته ووئيل، "زما دې په ژوندی مالِک خُدائ او ستا په سر قسم وی چې زهٔ به ستا نه بغېر لاړه نهٔ شم." نو اليشع د هغې سره لاړو. ﴿۳۱﴾ جيحازی وړاندې لاړو او د هلک په مخ يې امسا کېښوده، خو هيڅ آواز يا د ژوند څهٔ علامت په کښې نهٔ وو. نو هغه د اليشع سره مِلاوېدو دپاره واپس لاړو او ورته يې ووئيل، "هغه هلک خو پا نهٔ څېدو." ﴿۳۲﴾ کله چې اليشع ور ورسېدو، نو هغه کوټې ته يواځې دننه لاړو او وې ليدل چې هلک په کټ باندې مړ پروت دے. ﴿۳۳﴾ هغهٔ دروازه بنده کړه او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو. ﴿۳۴﴾ بيا هغه کټ له لاړو او په هلک ورپرېوتلو، خپله خولهٔ يې د هلک په خولهٔ کېښوده، سترګې د هغهٔ په سترګو او لاسونه يې د هلک په لاسونو کېښودل. بيا هغه د هلک د پاخه څملاستو، نو هلک ګرمېدو. ﴿۳۵﴾ اليشع پاڅېدو، په کوټه کښې وګرځېدو او واپس لاړو او په هلک باندې څملاستو. هلک اووهٔ ځل انږوشی وکړو او بيا يې سترګې وغړولې. ﴿۳۶﴾ اليشع جيحازی راوغوښتلو او ورته يې وفرمائيل چې، "د هلک مور راوغواړه." کله چې هغه راغله، نو هغهٔ ورته وفرمائيل، "زوئ دې واخله." ﴿۳۷﴾ نو هغه د اليشع په پښو پرېوتله، زمکې ته ټيټه شوه، او بيا هغې خپل زوئ واخستلو او لاړه.

دوه نورې معجزې

﴿۳۸﴾ کله چې اليشع جِلجال ته راواپس شو، نو په هغه مُلک کښې قحط وو. د پېغمبرانو يوه ډله د هغهٔ په وړاندې ناسته وه، هغهٔ خپل نوکر ته وفرمائيل چې په اور باندې يو غټ لوښے کېږده او د هغوئ دپاره ښوروا تياره کړه. ﴿۳۹﴾ د هغوئ نه يو کس پټو ته لاړو چې څهٔ بوټی راټول کړی. هغهٔ د ځنګلی کدو يو بوټے وموندلو او د ځنګلی کدوانو نه يې يوه غېږه راټوله کړه. هغهٔ دا راوړل، پرې يې کړل او په ښوروا کښې يې واچول، خو په دې نهٔ پوهېدو چې دا څهٔ شے دے. ﴿۴۰﴾ ښوروا هغه سړو ته واچولے شوه چې وې خوری، خو چې څنګه يې دا وڅکله نو هغوئ اليشع ته وفرمائيل، "اے د خُدائ پاک خِدمتګاره. په دې لوښی کښې خو زهر دی." او هغوئ دا نهٔ شوه خوړلے. ﴿۴۱﴾ اليشع څهٔ اوړهٔ راوغوښتل، لوښی کښې يې واچول او وې فرمائيل، "هغوئ ته لږه نوره ښوروا واچوه." نو په لوښی کښې ښوروا ټيک شوه. ﴿۴۲﴾ يو بل ځل، د بعل‌سليسه نه يو سړے راغلو، اليشع له يې شل روټۍ راوړې چې په هغه کال د اوربشو د اول فصل نه تيارې شوې وې او څهٔ تازه وَږی يې هم راوړل. اليشع خپل نوکر ته وفرمائيل چې، "د پېغمبرانو قبيلې له دا خوراک ورکړه." ﴿۴۳﴾ خو هغهٔ ورته وفرمائيل، "سلو سړو ته دا خوراک څنګه کېږدم؟" اليشع ورته وفرمائيل، "هغوئ له يې ورکړه چې وې خوری، ځکه چې مالِک خُدائ فرمائی چې هغوئ به ورباندې ماړهٔ شی او ترې نه پاتې به هم شی." ﴿۴۴﴾ نو نوکر روټۍ د هغوئ په مخکښې کېښوده او لکه چې څنګه مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، هغوئ ټولو روټۍ وخوړه او څهٔ ترې نه پاتې هم شوه.

د نعمان روغېدل

۵ ﴿۱﴾ نو د شامی فوج مشر نعمان، د شام د بادشاه يو ډېر عزتمند کس وو، ځکه چې د نعمان په ذريعه مالِک خُدائ شامی فوج له فتح ورکړې وه. هغه يو تکړه فوجی وو، خو د جذام بيماری يې لرله. ﴿۲﴾ د اِسرائيل خِلاف په يوه حمله کښې، شاميانو يوه وړه اِسرائيلی جينۍ بوتله، چې هغه د نعمان د ښځې نوکره شوه. ﴿۳﴾ يوه ورځ هغې خپلې نبکې ته ووئيل، "زما خواهش دے چې زما نبک هغه سامری پېغمبر له لاړ شی. نو د هغهٔ په ذريعه به زما نبک د جذام نه روغ شی." ﴿۴﴾ کله چې نعمان دا واورېدل، نو هغه بادشاه له لاړو او چې جينۍ څهٔ وئيلی وُو هغه يې ورته ووئيل. ﴿۵﴾ بادشاه ورته ووئيل، "د اِسرائيل بادشاه له لاړ شه او دا خط هغهٔ له يوسه." نو نعمان روان شو او د سپينو زرو دېرش زره سيکې، شپږ زره د سرو زرو سيکې او لس جوړه ښې جامې يې يوړې. ﴿۶﴾ هغهٔ چې کوم خط د اِسرائيل بادشاه له وړے وو په هغې کښې وئيلے شوی وُو، "کله چې دا خط درورسی نو تهٔ به زما آفسر نعمان وپېژنې. زهٔ غواړم چې تهٔ د هغهٔ د جذام علاج وکړې." ﴿۷﴾ کله چې د اِسرائيل بادشاه دا خط وکتلو، نو هغهٔ د يرې نه خپلې جامې وشلولې او وې وئيل، "د شام د بادشاه دا خيال دے چې زهٔ دا جذامی سړے روغ کړم؟ ولې زهٔ خُدائ پاک يم، چې ژوندی کول او مړهٔ کول کوم؟ هغه په دې کوشش کښې دے چې ما سره جنګ شروع کړی." ﴿۸﴾ کله چې اليشع پېغمبر د دې نه خبر شو، نو هغهٔ بادشاه له دا خبر ورولېږلو، "تهٔ ولې خفه يې؟ هغه سړے ما له راولېږه، نو هغهٔ ته به پته ولګی

چې په اِسرائيل کښې پيغمبر شته.“ ۹ نو نعمان د خپلو آسونو او جنګى ګاډو سره لاړو او د اليشع د کور د دروازې په خولهٔ کښې ودرېدلو. ۱۰ اليشع يو نوکر بهر ورولېږلو چې هغهٔ ته ووائى چې، ”لاړ شه او خپل ځان د اُردن په سيند کښې اووهٔ ځل ووينځه، نو ستا څرمن به بيا ښهٔ شى او تهٔ به د جذام نه روغ شې.“ ۱۱ خو نعمان غصه شو او لاړو او وې وئيل، ”زما خيال دا وو چې هغه به خامخا ما له راوځى، مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته به سوال وکړى او زما د بيمارۍ څرمنې دپاسه به خپل لاس ونيسى او زهٔ به روغ شم. ۱۲ په دمشق کښې د ابانه او فرفر سيندونه په اِسرائيل کښې د ټولو سيندونو نه ښهٔ نهٔ دى څهٔ؟ ما په هغه سيندونو کښې خپل ځان نهٔ شو وينځلے چې روغ شوے وے.“ نو هغه راواپس شو او په غصه کښې لاړو. ۱۳ د هغهٔ نوکران ورغلل او ورته يې ووئيل، ”صاحِبه، کهٔ تا ته پيغمبر فرمائيلى وے چې څهٔ غټ کار وکړه، نو تا به نهٔ وو کړے څهٔ؟ لکه څنګه چې هغهٔ درته وفرمائيل نو تهٔ خپل ځان ولې نهٔ وينځې چې روغ شې؟“ ۱۴ نو نعمان د اُردن سيند ته کوز شو، اووهٔ ځل يې خپل ځان په کښې غوپه کړو، لکه چې څنګه اليشع ورته فرمائيلى وُو او هغه بلکل روغ شو. د هغهٔ څرمن د يو ماشوم په شان روغه شوه. ۱۵ نو هغه د ټولو سړو سره اليشع ته راواپس شو او وې وئيل، ”ګوره، ما ته پته ده چې د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک نه بغير بل يو خُدائ هم نشته، نو صاحِبه، زما نه تُحفه قبوله کړه.“ ۱۶ اليشع ورته وفرمائيل، ”زهٔ د هغه ژوندى مالِک خُدائ په نوم قسم کوم چې زهٔ يې خِدمت کوم چې زهٔ به يوه تُحفه هم نهٔ قبلوم.“ نو نعمان بيا بيا ورته وئيل چې دا قبوله کړه، خو هغهٔ نهٔ اخستله. ۱۷ نو نعمان ووئيل، ”کهٔ تهٔ زما نه تُحفه نهٔ قبلوې، نو ما پرېږده چې دوه قچرې په خاورو باندې بار کړم، ځکه چې د نن نه به زهٔ د مالِک خُدائ نه بغير بل يو خُدائ ته هم سوزېدونکې نذرانه يا قربانى پېش نهٔ کړم. ۱۸ خو مالِک خُدائ دې ستا خِدمت کوونکى ته دا يوه غلطى معاف کړى، کله چې زما نبک د رِمون عبادتخانې ته د سجدې دپاره ننوځى او هغهٔ زما په لاس باندې تکيه وهلې وى او هلته زهٔ هم ورسره ټيټ شم، نو چې زهٔ کله د رِمون په عبادتخانه کښې ټيټېږم، نو مالِک خُدائ دې ستا خِدمت کوونکے د دې په وجه معاف کړى.“ ۱۹ اليشع ورته وفرمائيل، ”په خير لاړ شه.“ او نعمان لاړو. هغهٔ لږ شان مزل کړے وو، ۲۰ چې د اليشع نوکر جيحازى د خپل ځان سره ووئيل، ”زما نبک نعمان هم داسې پرېښودو او يو څيز يې هم ترې نه وانهٔ خستلو. هغه شامى چې څهٔ راوړى وُو نو دهٔ له په کار وُو چې هغه يې ترې نه اخستے وے. زهٔ په ژوندى مالِک خُدائ قسم کوم چې زهٔ به په هغهٔ پسې ورمنډه کړم او څهٔ نه څهٔ به ترې نه واخلم.“ ۲۱ نو هغه په نعمان پسې روان شو. کله چې نعمان وليدل چې يو سړى وريسې منډې وهلې، نو هغه د خپلې جنګى ګاډى نه ورکوز شو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”خير خو دے؟“ ۲۲ جيحازى ورته ووئيل، ”بلکل خير دے، خو زهٔ خپل نبک د دې دپاره راولېږلم چې تا ته ووايم چې دا اوس د پيغمبرانو د قبيلې دوه پيغمبران د غرونو مُلک اِفرائيم نه راورسېدل، نو هغوئ له درې زره د سپينو زرو سيکې او دوه جوړه ښې جامې ورکړه.“ ۲۳ نعمان ورته ووئيل، ”صاحِبه، د سپينو زرو شپږ زره سيکې واخله.“ هغهٔ ورته بيا بيا وئيل، او هغهٔ سپين زر په دوو بوجو کښې وتړل او خپلو دوو نوکرانو له يې دوه جوړه ښې جامې ورکړې او د جيحازى نه مخکښې يې ولېږل. ۲۴ کله چې هغوئ هغه غر ته ورسېدل چرته چې اليشع اوسېدو، نو جيحازى هغه دوه بوجۍ واخستلې او کور ته يې يوړې. بيا هغهٔ د نعمان نوکران واپس ولېږل. ۲۵ هغه کور ته واپس لاړو او اليشع ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ چرته وې؟“ هغهٔ ورته ووئيل، ”ستا خِدمت کوونکے هيچرته هم نهٔ دے تلے.“ ۲۶ خو اليشع ورته وفرمائيل، ”زما روح هلته تا سره نهٔ وو څهٔ چې کله هغه سړے د خپلې جنګى ګاډى نه تا له راکوز شو؟ دا وخت د پيسو او جامو، د زيتُونو ونو او د انګورو باغونو، د ګډو او غواوو يا د نوکرانو د قبلولو نهٔ دے. ۲۷ نو په دې وجه د نعمان بيمارى به په تا او ستا په اولاد باندې د هميشه دپاره وى.“ کله چې جيحازى لاړو، نو په هغهٔ دا بيمارى راغله او د هغهٔ څرمن د واورې په شان سپينه شوه.

د تبر د سر معجزه

۶ ۱ يوه ورځ د اليشع د قبيلې پيغمبران اليشع له ورغلل او هغوئ ورته وفرمائيل چې، ”په کوم ځائ کښې چې مونږ ستا د مشرۍ لاندې اوسېږو نو هغه ځائ زمونږ دپاره ډېر وړوکے دے. ۲ مونږ له اجازت راکړه چې د اُردن سيند ته لاړ شُو نو مونږ هر يو به يو يو تير ووهو، نو د اوسېدو دپاره به يو ځائ جوړ کړُو.“ اليشع ورته وفرمائيل، ”لاړ شئ.“ ۳ په هغوئ کښې يو اليشع ته وفرمائيل چې، ”صاحِبه، مونږ سره لاړ شه.“ نو هغه ورسره لاړو، ۴ او هغوئ په يو ځائ روان شول. کله چې هغوئ

د اُردن سیند ته ورسېدل، نو هغوئ وني وهل شروع کړل. ⑤ کله چې هغه یو په کښې یوه ونه وهله، نو ناڅاپه د هغهٔ د تبر نه د اوسپنې سر په اوبو کښې وغورزېدو. هغهٔ چغه کړه، "زما نبکه، دا تبر مې د بل چا نه اخستے وو." ⑥ الیشع ترې نه تپوس وکړو، "هغه په کوم ځائ کښې ورغورزېدو؟" نو سړی ورته هغه ځائ وښودلو او الیشع یو لرګے پرې کړو او په اوبو کښې یې وغورزولو، نو د تبر سر راووتلو او د اوبو دپاسه ګرځېدو. ⑦ هغهٔ ورته وفرمائیل، "دا بهر راویاسه." او هغه سړی خپل لاس وراوږد کړو او راوایې خستلو.

د شامی فوج شکست خوړل

⑧ د شام بادشاه د اِسرائیل سره په جنګ وو. هغهٔ د خپلو آفسرانو سره مشوره وکړه او یو ځائ یې خوښ کړو چې هلته خپلې خېمې ولګوی. ⑨ خو الیشع د اِسرائیل بادشاه له خبردارے ورولېږلو چې هغه ځائ ته ورنزدې نهٔ شی، ځکه چې شامیان هلته د حملې دپاره پټ وُو. ⑩ نو د اِسرائیل بادشاه هغه خلقو له خبردارے ورکړو کوم چې په هغه ځائ کښې اوسېدل او د اِسرائیل بادشاه هغوئ د نظر لاندې ساتل. داسې څو څو ځلې وشول. ⑪ شامی بادشاه په دې باندې ډېر زیات خفه شو، هغهٔ خپل آفسران راوغوښتل او تپوس یې ترې نه وکړو، "ستاسو کوم یو کس د اِسرائیل د بادشاه طرفداری کوی؟" ⑫ یو په کښې ووئیل، "بادشاه سلامت، هیڅ څوک هم نه. الیشع پېغمبر د اِسرائیل بادشاه ته ستا هغه خبرې هم کوی چې تهٔ یې د خملاستو په کوټه کښې کوې." ⑬ بادشاه حُکم وکړو، "هغه ولټوئ چې کسان ورولېږم او وې نیسم." کله چې هغهٔ ته ووئیلے شول چې هغه په دوتین کښې دے، ⑭ نو هغهٔ هلته د آسونو او جنګی ګاډو سره یو لوئ لښکر ولېږلو. هغوئ د شپې هغه ښار ته ورسېدل او محاصره یې کړو. ⑮ په وریسې سحر وختی د الیشع نوکر پاڅېدو، د کور نه بهر لاړو او شامی لښکر او د هغوئ آسونه او جنګی ګاډی یې ولیدې چې ښار یې محاصره کړے وو. هغه الیشع له واپس لاړو او ورته یې ووئیل، "زما نبکه، غرق شُو څهٔ وکړُو؟" ⑯ الیشع ورته وفرمائیل، "مهٔ یرېږه، مونږ سره چې څهٔ دی نو دا د هغوئ د هر څهٔ نه زیات دی." ⑰ بیا هغهٔ دُعا وکړه، "اے مالِکه خُدایه، د هغهٔ سترګې وغړوه نو چې هغه یې وګوری." مالِک خُدائ د هغهٔ سوال واورېدو او د الیشع نوکر چې بره وکتل نو وې لیدل چې د الیشع نه ګېرچاپېره غر د اور د آسونو او جنګی ګاډو نه ډک وُو. ⑱ کله چې شامیانو حمله وکړه، نو الیشع دُعا وکړه، "اے مالِکه خُدایه، دا سړی ړاندهٔ کړه." نو مالِک خُدائ د هغهٔ سوال واورېدو او هغوئ یې ړاندهٔ کړل. ⑲ بیا الیشع هغوئ له ورَغلو او ورته یې وفرمائیل، "تاسو په غلطه لار روان یئ، دا هغه ښار نهٔ دے کوم چې تاسو لټوئ. ما پسې راځئ او زهٔ به مو هغه سړی له بوځم چې کوم تاسو لټوئ." نو هغهٔ هغوئ سامریه ته بوتلل. ⑳ چې څنګه هغوئ ښار ته ورننوتل، نو الیشع دُعا وکړه، "اے مالِکه خُدایه، د هغوئ سترګې وغړوه چې هغوئ لیدل وکړی." نو مالِک خُدائ د هغهٔ سوال واورېدو، هغهٔ د هغوئ نظر ښهٔ کړو او هغوئ ولیدل چې هغوئ په سامریه کښې دننه وُو. ㉑ کله چې د اِسرائیل بادشاه شامیان ولیدل، نو هغهٔ د الیشع نه تپوس وکړو، "صاحِبه، زهٔ هغوئ ووژنم؟ زهٔ هغوئ ووژنم څهٔ؟" ㉒ هغهٔ ورته وفرمائیل، "نه، هغه فوجیان مهٔ وژنه. کهٔ هغوئ په جنګ کښې هم نیولے شوی وے نو هغوئ به دې نهٔ وژلے. هغوئ ته روټۍ او اوبهٔ کېږده، چې خوراک څښاک وکړی نو واپس دې خپل نبک له لاړ شی." ㉓ نو د اِسرائیل بادشاه د هغوئ دپاره یوه لویه مېلمستیا وکړه، او چې هغوئ خوراک څښاک وکړو، نو هغوئ یې واپس د شام بادشاه له ولېږل. نو د هغه وخت نه شامیانو د اِسرائیل په مُلک باندې حمله کول پرېښودل.

د سامریه محاصره

㉔ څهٔ موده وروستو د شام بادشاه بِنحدد د اِسرائیل خِلاف خپل ټول فوج روان کړو او د سامریه ښار یې محاصره کړو. ㉕ نو د دې محاصرې په وجه په ښار کښې د خوراک کمے دومره زیات شو چې د خر یو سر د سپینو زرو په اتیا سیکو باندې خرڅېدو او د تقریباً یو پاو د ګوګوشتکې غل د سپینو زرو په پینځو سیکو باندې خرڅېدل. ㉖ د اِسرائیل بادشاه د ښار په دېوال باندې ګرځېدو چې یوې ښځې ورته چغه کړه، "بادشاه سلامت، زما مدد وکړه." ㉗ هغهٔ ورته ووئیل، "مالِک خُدائ چې ستا مدد نهٔ کوی، نو زهٔ دې څنګه مدد وکړم؟ ما سره نه د درمند خوراک شته او نهٔ د انګورو د لنګرئ نه مے شته؟ ㉘ ستا مسئله څهٔ ده؟" هغې ورته ووئیل، "هغه بله ورځ دې ښځې ما ته ووئیل چې مونږ به زما بچے وخورو او بیا بله ورځ به د هغې بچے

وخورو. ۲۹ نو مونږ زما زوئ پوخ کړو او ومو خوړو. په وريسې ورځ ما هغې ته ووئيل چې مونږ به د هغې زوئ وخورو، خو
هغې پټ کړو.“ ۳۰ چې دا يې واورېدل، نو بادشاه د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او چې کوم خلق د دېوال سره نزدې ؤو نو
هغوئ وليدل چې هغهٔ د خپلو جامو لاندې د ټاټ جامې اغوستې وې. ۳۱ هغهٔ ووئيل، ”کهٔ نن ورځ د اليشع سر د بدن نه لرې نهٔ
شى نو خُدائ پاک دې ما د ورځې د ختمېدو سره ووژنى.“ ۳۲ نو هغهٔ يو پېغام وړونکے ولېږلو چې اليشع راولى. اليشع په کور
کښې د يو څو مشرانو سره ملاقات کولو. د بادشاه پېغام وړُونکى د رارسېدو نه مخکښې، اليشع مشرانو ته وفرمائيل، ”هغه قاتِل
زما د وژلو دپاره څوک رالېږلے دے. نو چې کله هغه دلته راورسيږى، نو دروازه بنده کړئ او دننه يې مهٔ راپرېږدئ. بادشاه به په
خپله په هغهٔ پسې وى.“ ۳۳ نو هغهٔ لا خبرې ختمې کړې نهٔ وې، چې بادشاه راورسېدو او وې وئيل، ”دا مصيبت د مالِک خُدائ
نه په مونږ باندې راغلے دے. زهٔ دې نور د مالِک خُدائ په طمع کښې ولې پاتې شم؟“

٧ ۱ بيا اليشع ورته وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسه. مالِک خُدائ داسې فرمائى، سبا دا وخت به د سپينو زرو
په يوه سيکه باندې درې کلو ښهٔ اوړهٔ يا شپږ کلو اوربشې د سامريه د دروازې خولې سره خرخولے شى.“ ۲ نو د بادشاه
خاص آفسر اليشع ته ووئيل، ”کهٔ مالِک خُدائ د آسمان نه د غلو دانو د باران دروازې کولاو کړے هم وے، نو دا کار به ونهٔ
شى.“ اليشع ورته وفرمائيل، ”دا به تهٔ په خپلو سترګو ووينې، خو تهٔ به ترې نه هيڅ هم ونهٔ خورې.“

د شام د فوجيانو تلل

۳ په هغه وخت کښې د ښار د دروازې د خولې سره د جذام د بيمارئ څلور سړى ؤو او هغوئ يو بل ته ووئيل، ”مونږ دې تر
مرګه پورې دلته ولې ناست يُو؟ ۴ ښار ته د ننوتلو فائده نشته، دننه به د لوږې نه مړهٔ شُو، خو کهٔ مونږ دلته ناست يُو، نو بيا به
هم مړهٔ شُو. نو راځئ چې د شاميانو کېمپ ته لاړ شُو، کهٔ هغوئ زمونږ ژوند بچ کړو، نو ژوندى خو به يُو کهٔ نه، خو کهٔ ومو
وژنى، نو مرو خو هسې هم.“ ۵ نو په ماښامى کښې هغوئ پاڅېدل او د شاميانو کېمپ ته لاړل، خو چې کله هغوئ وروړسېدل،
نو هلته هيڅ څوک هم نهٔ ؤو. ۶ مالِک خُدائ د شاميانو په فوج باندې د جنګى ګاډو، آسونو او د يو لوئ فوج آوازونه اورولى
ؤو، نو شاميانو يو بل ته ووئيل، ”د اِسرائيل بادشاه، حِتيان او د مِصر بادشاهان او د هغوئ فوجيان د حملې دپاره په پېسو نيولى
دى.“ ۷ نو په هغه ماښام شاميان د خپل ژوند بچ کولو دپاره تښتېدلى ؤو، خپلې خېمې، آسونه، خرهٔ او خپل کېمپونه يې هم
داسې پرېښى ؤو. ۸ کله چې هغه څلور سړى د خېمو غاړې ته ورسېدل، نو هغوئ يوې خېمې ته ورننه شول، هلته چې څهٔ ؤو
نو هغه يې وخوړل او وې څښل، چې کوم سپين زر، سرهٔ زر او جامې يې وموندلې نو هغه يې يوړل او پټ يې کړل، هغوئ بيا
راغلل، يوې بلې خېمې ته ورننه شول او هم هغه شان يې وکړل. ۹ خو بيا هغوئ يو بل ته ووئيل، ”دا کار صحيح نهٔ دے. مونږ
سره ښهٔ زېرے دے او مونږ له دا د ځان سره ساتل نهٔ دى په کار. کهٔ مونږ تر سبا پورې د دې د وئيلو اِنتظار وکړو، نو سزا به
راته مِلاو شى. راځئ چې لاړ شُو او د بادشاه آفسران خبر کړُو.“ ۱۰ نو هغوئ د شاميانو د کېمپ نه روان شول، واپس سامريه
ته لاړل او د دروازو سپنترِيانو ته يې آواز وکړو، ”مونږ د شاميانو خېمو ته تلى ؤو خو نهٔ مو د چا آواز واورېدو او نهٔ مو څوک
وليدل، آسونه او خرهٔ ترلى پاتې ؤو او خېمې هم هغه شان روغې ولاړې وې.“ ۱۱ نو سپنترِيانو د دې خبر اِعلان وکړو او دا خبر
محل ته ورسېدو. ۱۲ خو بادشاه د شپې د کټ نه پاڅېدو او خپلو آفسرانو ته يې ووئيل، ”زهٔ به تاسو ته ووايم چې شاميانو
زمونږ خِلاف څهٔ منصوبه جوړه کړې ده. هغوئ ته زمونږ د قحط پته ده، نو هغوئ ځکه خپلې خېمې پرېښې دى او پټو ته د پټېدو
دپاره تلى دى. د هغوئ خيال دا دے چې کله مونږ د خوراک دپاره د ښار نه لاړ شُو، نو هغوئ به مونږ ژوندى ونيسى او ښار به
قبضه کړى.“ ۱۳ د هغهٔ يو آفسر ورته ووئيل، ”په دې ښار کښې خلق هسې هم مرګِ حال دى. نو په تاسو کښې دې څهٔ کسان
پينځهٔ آسونه د پاتې شوى آسونو نه خوښ کړئ او لاړ دې شى. کهٔ په دوئ څهٔ چل وشو، نو پرواه نهٔ کوى ځکه کهٔ دلته وے نو
هم به مونږ سره مړهٔ شى. ګنې مونږ ته خو به دا پته ولګى چې څهٔ چل دے.“ ۱۴ نو هغوئ سړى خوښ کړل او بادشاه هغوئ په
دوو جنګى ګاډو کښې ولېږل چې لاړ شئ او دا معلوم کړئ چې په شامى فوج باندې څهٔ شوى دى. ۱۵ چې هغه سړى د اُردن
پورې وريسې لاړل، نو هغوئ په ټوله لار باندې هغه جامې او سامان وليدو چې د شاميانو نه په تېښته کښې پاتې شوے وو. بيا
هغوئ راواپس شول او بادشاه يې خبر کړو. ۱۶ د سامريه خلق راووتل او د شاميانو خېمې يې لوټ کړې. او لکه چې څنګه

مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، د سپینو زرو په یوه سیکه باندې درې کلو ښۀ اوړۀ یا شپږ کلو اوربشې خرڅېدلې. (۱۷) نو داسې
وشول چې د اِسرائیل بادشاه خپل خاص آفسر ته د ښار د دروازې ذمه وارى په حواله کړې وه. هغه آفسر هلته د خلقو د پښو
لاندې شو او مړ شو، لکه څنګه چې الیشع په هغه وخت کښې پېشګوئي کړې وه چې بادشاه هغۀ سره مِلاوېدو له تلے وو. (۱۸)
الیشع په هغه وخت بادشاه ته فرمائیلی وُو چې سبا دا وخت به په سامریه کښې درې کلو ښۀ غنم یا شپږ کلو اوربشې د سپینو
زرو په یوه سیکه باندې خرڅېږى، (۱۹) او آفسر الیشع ته په جواب کښې وئیلی وُو، "کۀ مالِک خُدائ د آسمان د باران دروازې
کولاو کړے هم وے، نو دا کار به ونۀ شى." او الیشع ورته فرمائیلی وُو، "دا به تۀ په خپلو سترګو ووینې، خو تۀ به هیڅ هم ترې
نه ونۀ خورې." (۲۰) نو د هغۀ سره هم دغه شان وشول، هغۀ د ښار د دروازې سره د خلقو د پښو لاندې شو او مړ شو.

د ښځې د شونیم نه راواپس کېدل

۸ (۱) نو الیشع هغه ښځې له مشوره ورکړه چې د هغې زوئ یې راژوندے کړے وو، او ورته یې وفرمائیل چې، "تۀ او ستا
خاندان لاړ شئ او په بل ځائ کښې اوسېږئ، ځکه چې مالِک خُدائ فرمائیلی دى چې په دې مُلک کښې به اووۀ کاله قحط وى."
(۲) نو هغه ښځې هم هغه شان وکړل چې څنګه د خُدائ پاک خِدمتګار مشوره ورکړې وه. هغې خپل خاندان بوتلو او اووۀ کاله
د فلستیه په مُلک کښې اوسېدل. (۳) د اووۀ کال په ختمېدو، هغه واپس اِسرائیل ته راغله او بادشاه له لاړه چې مِنت ورته وکړى
چې خپله زمکه او کور ورته واپس مِلاو شى. (۴) هغې ولیدل چې بادشاه د الیشع نوکر جیحازى سره خبرې کولې، بادشاه
غوښتل چې د الیشع په لویو معجزو باندې پوهه شى. (۵) کله چې جیحازى بادشاه ته وئیل چې الیشع یو مړے راژوندے کړے
وو، نو هغه ښځې بادشاه ته عرض وکړو. جیحازى هغۀ ته ووئیل، "بادشاه سلامت، هغه ښځه دا ده او دا یې زوئ دے چې الیشع
راژوندے کړے وو." (۶) بادشاه ښځې ته ووئیل چې خپله قیصه بیان کړه، چې څۀ شوى وُو نو هغې ورته بیان کړل. بادشاه یو
آفسر راوغوښتو او ورته یې ووئیل چې، "هغې له خپل هر څۀ واپس ورکړه، سره د هغې د زمکې د اووۀ کالو آمدن."

الیشع او د شام بادشاه بِن‌حدد

(۷) الیشع په هغه وخت دمشق ته لاړو چې د شام بادشاه بِن‌حدد بیمار وو. نو چې بادشاه خبر شو چې الیشع هلته دے، (۸) نو
هغۀ خپل یو آفسر حِزائیل ته ووئیل، "هغه پېغمبر له یوه تُحفه یوسه او هغۀ ته ووایه چې د مالِک خُدائ نه تپوس وکړى چې زۀ به
د دې بیمارى نه ښۀ شم او کۀ نه." (۹) نو حِزائیل په څلوېښتو اوښانو باندې د دمشق ښۀ خیزونه بار کړل او الیشع له لاړو. کله
چې حِزائیل ورسره مِلاو شو نو ورته یې ووئیل، "ستا خِدمتګار بِن‌حدد بادشاه زۀ د دې تپوس دپاره رالېږلے یم چې هغه به د
خپلې بیمارى نه ښۀ شى او کۀ نه." (۱۰) الیشع ورته وفرمائیل، "مالِک خُدائ ما ته دا څرګنده کړې ده چې هغه به مړ شى، خو
هغۀ له لاړ شه او ورته ووایه چې هغه به روغ شى." (۱۱) الیشع ورته نېغ نېغ کتل او سترګې یې ترې نه نۀ اړولې چې خزائیل
وشرمېدو نو د خُدائ پاک خِدمتګار په ژړا شروع وکړه. (۱۲) حِزائیل ترې نه تپوس وکړو، "زما صاحِبه ولې ژاړې؟" الیشع ورته
وفرمائیل، "ما ته د هغه بدو پته ده چې تۀ به یې د اِسرائیلیانو سره کوې، تۀ به د هغوئ قلعې وسوزوې، د هغوئ زلمى به په تُوره
ووژنې، د هغوئ بچى به ټوټې ټوټې کړې او د هغوئ د اُمیدوارو ښځو خېټې به وشلوې." (۱۳) حِزائیل ورته ووئیل، "زما په شان
یو معمولى انسان دومره غټ کار څنګه کولے شى؟" الیشع ورته وفرمائیل، "مالِک خُدائ ما ته ښودلى دى چې تۀ به د شام
بادشاه شې." (۱۴) خزائیل بِن‌حدد له لاړو، بِن‌حدد ترې نه تپوس وکړو، "الیشع څۀ وفرمائیل؟" حِزائیل ورته ووئیل، "هغۀ ما ته
ووئیل چې تۀ به روغ جوړ شې." (۱۵) خو په ورپسې ورځ خزائیل یوه کمبله واخسته، په اوبو کښې یې لمده کړه او د بادشاه په
مخ باندې یې واچوله، ساه یې ورله بنده کړه او مړ شو. او حِزائیل د بِن‌حدد نه پس د شام بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یهورام

(۱۶) د اِسرائیل د بادشاه د اخي‌اب زوئ یورام د بادشاهۍ په پینځم کال، د یهوسفط زوئ یهورام د یهوداه بادشاه شو (۱۷) چې
عُمر یې دوه دېرش کاله وو او هغۀ په یروشلم باندې اتۀ کاله بادشاهى وکړه. (۱۸) هغۀ د اخي‌اب لور وادۀ کړه او د اخي‌اب د

خاندان په شان هغه هم د اِسرائيل د بادشاهانو په شان په غلطو لارو روان وو. هغۀ د مالِک خُدائ په نظر کښې بد وکړل، ١٩
خو مالِک خُدائ نۀ غوښتل چې يهوداه تباه کړى، ځکه چې هغۀ د خپل خِدمت کوونکى داؤد سره لوظ کړے وو چې د هغۀ د
اولاد ځلېدونکې بادشاهى به د هميشه دپاره وى. ٢٠ د يهورام په بادشاهۍ کښې ادوم د يهوداه خِلاف بغاوت وکړو او يو خپل
بادشاه يې جوړ کړو. ٢١ نو يهورام د خپلو ټولو جنګى ګاډو سره صعير ته روان شو، چې هلته ادومى فوجيانو هغوئ محاصره
کړل. د شپې هغۀ او د هغۀ د جنګى ګاډو مشرانو محاصره ماته کړه او وتښتېدل او د هغۀ فوجيان خپلو کورونو ته واپس شول.
٢٢ نو د يهوداه ادوم تر اوسه پورې آزاد دے. هم په دې دوران کښې د لِبناه ښار هم بغاوت وکړو. ٢٣ يهورام چې نور هر څۀ
هم کړى وُو هغه د يهوداه د بادشاهانو د تاريخ په کِتاب کښې ليکلے شوى دى. ٢٤ يهورام مړ شو او د داؤد په ښار کښې په
شاهى اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ اخزياه د هغۀ نه پس بادشاه شو.

د يهوداه بادشاه اخزياه

٢٥ د اِسرائيل بادشاه د اخى‌اب زوئ يورام د بادشاهۍ په دولسم کال، د يهورام زوئ اخزياه د يهوداه بادشاه شو ٢٦ چې عُمر
يې دوويشت کاله وو او هغۀ يو کال په يروشلم باندې بادشاهى وکړه. د هغۀ د مور عتلياه نوم وو، چې د اخى‌اب بادشاه لور او د
اِسرائيل بادشاه عُمرى نمسۍ وه. ٢٧ هغه هم د اخى‌اب د خاندان په لار روان وو او هغه څۀ يې کول چې د مالِک خُدائ په نظر
کښې بد وُو، لکه څنګه چې د اخى‌اب خاندان کړى وُو، ځکه چې هغه د اخى‌اب د خاندان وو. ٢٨ اخزياه بادشاه د اِسرائيل د
بادشاه يورام په يو جنګ کښې ملګرتيا وکړه چې دا جنګ د شام د حزائيل خِلاف وو. فوجونه په رامات‌جِلعاد کښې وجنګېدل او
يورام په جنګ کښې زخمى شو. ٢٩ هغه د يزرعيل ښار ته راواپس شو چې زخمونه يې روغ شى او اخزياه هلته د مِلاوېدو دپاره
ورَغلو.

ياهُو د اِسرائيل بادشاه مقرر کېدل

٩ ١ په دې دوران کښې اليشع پېغمبر د پېغمبرانو د قبيلې يو کس راوغوښتو او هغۀ ته يې وفرمائيل، ”ملا وتړه او
رامات‌جِلعاد ته لاړ شه. د زيتُونو د تېلو دا لوښے ځان سره يوسه، ٢ او چې کله تۀ هلته ورسېږې نو د نِمسى نمسے او د
يهوسفط زوئ ياهُو ولټوه. او هغه د خپلو ملګرو نه يو کوټې ته بوځه، ٣ د لوښى دا تېل د هغۀ په سر باندې واچوه او ورته
ووايه چې مالِک خُدائ دا اِعلان کوى چې هغه تا د اِسرائيل بادشاه مقرروى. بيا دروازه کولاو کړه او زر زر وتښته.“ ٤ نو هغه
زلمے پېغمبر رامات‌جِلعاد ته لاړو، ٥ هلته يې د فوج آفسران وليدل چې راغونډ وُو. هغۀ وفرمائيل، ”صاحِبه، ما سره ستا
دپاره يو پېغام دے.“ ياهُو ورته ووئيل، ”تۀ په مونږ کښې چا ته وائې؟“ نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”د فوج مشره، تا ته وايم.“ ٦ نو
هغوئ دواړه دننه لاړل او هغه زلمى پېغمبر د ياهُو سر د زيتُونو په تېلو غوړ کړو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک دا اِعلان کوى چې زۀ تا په خپلو خلقو اِسرائيل باندې بادشاه مقرروم. ٧ تۀ به د خپل نېک د اخى‌اب
کورنى تباه کوې، نو داسې به زۀ ايزبل له سزا ورکړم ځکه چې هغې زما پېغمبران او زما نور خِدمت کوونکى وژلى وُو. ٨ د
اخى‌اب مکمل خاندان او اولاد به مرى، زۀ به د هغۀ په خاندان کښې هر يو نارينه ختم کړم، کۀ هغه بوډا وى او کۀ ځوان وى.
٩ زۀ به د هغۀ د خاندان سره هم هغه شان سلوک وکړم لکه څنګه سلوک مې چې د اِسرائيل د بادشاهانو د نباط زوئ يربعام
او د اخياه زوئ بعشا سره کړے وو. ١٠ ايزبل به هيڅ خوک نۀ ښخوى، او د يزرعيل په علاقه کښې به سپى د هغې لاش
وخورى.“ بيا هغه ځوان پېغمبر دروازه کولاو کړه او منډه يې کړه. ١١ ياهُو خپلو ملګرو آفسرانو له واپس لاړو، چې هغوئ ترې
نه تپوس وکړو، ”خبر خو دے؟ هغه ليونے تا له د څۀ دپاره راغلے وو؟“ ياهُو ورته ووئيل، ”تاسو ته پته ده چې هغه څنګه سړے
دے او څنګه خبرې کوى.“ ١٢ هغوئ ورته ووئيل، ”مونږ ته رښتيا خبره وکړه چې هغۀ څۀ وفرمائيل.“ نو هغۀ جواب ورکړو
چې، ”هغۀ ما ته وفرمائيل چې، مالِک خُدائ اِعلان کوى چې تا زۀ د اِسرائيل بادشاه مقرروم.“ ١٣ نو سمدستى د ياهُو ملګرو
آفسرانو خپلې چُوغې د پوړۍ دپاسه خورې کړې چې ياهُو ورباندې ودرېږى، بيګلې يې وغږولې او چغه يې کړه، ”ياهُو بادشاه
دے.“

د اِسرائيل د بادشاه يورام قتل

(۱۴)-(۱۵) بيا ياهُو د يورام بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه، چې هغه په يزرعيل کښې وو، چې هلته د دې دپاره تلے وو چې هغه
زخمونه يې روغ شى چې هغه د شام بادشاه حزائيل خِلاف په جنګ کښې زخمى شوے وو. نو ياهُو خپلو ملګرو آفسرانو ته
ووئيل، "کهٔ تاسو زما ملګرتيا کوئ، نو چې هيڅ څوک هم د راماتجِلعاد نه ونهٔ تښتئ چې په يزرعيل کښې خلق خبر کړئ." (۱۶)
بيا هغه په خپله جنګى ګاډئ کښې سور شو او يزرعيل ته روان شو. يورام تر اوسه پورې روغ شوے نهٔ وو او د يهوداه بادشاه
اخزياه د هغهٔ تپوس له ورغلے وو. (۱۷) په يزرعيل کښې د څوکيدارئ په برج کښې يو محافظ وو چې هغهٔ ياهُو او د هغهٔ فوجيان
وليدل چې راروان وُو. هغهٔ چغه کړه، "ما يو څو سړى وليدل چې راروان دى." يورام ورته ووئيل، "په آس سور يو سړے
ورولېږه چې دا معلوم کړى چې خېر خو دے." (۱۸) پېغام وړونکے ياهُو له ورَغلو او ورته يې ووئيل، "بادشاه معلومول غواړى
چې خېر خو دے څنګه راغلے يئ؟" ياهُو ورته ووئيل، "تاسو په خبر څهٔ کوئ؟ ما پسې راځه." محافظ دا خبر ورکړو چې پېغام
وړونکے هغه قبيلې ته رسېدلے دے خو واپس رانهٔ غلو. (۱۹) نو بادشاه په آس سور دوېم سړے ورولېږلو. کله چې هغه هغوئ له
ورَغلو نو ورته يې ووئيل، "بادشاه داسې وائى، خېر خو دے څنګه راغلے يې؟" ياهُو ورته ووئيل، "تاسو په خبر څهٔ کوئ؟ ما
پسې راځه." (۲۰) محافظ يو ځل بيا خبر ولېږلو چې پېغام وړونکے هغه قبيلې ته رسېدلے دے خو واپس رانهٔ غلو. او هغهٔ دا هم
ووئيل، "هغه خپله جنګى ګاډئ د ليونى په شان چلوى، لکه چې ياهُو وى." (۲۱) يورام بادشاه حُکم وکړو، "زما جنګى ګاډئ تياره
کړئ." نو هغوئ تياره کړه او هغه او اخزياه بادشاه روان شول، دواړه د ياهُو سره مِلاوېدو دپاره په خپله خپله جنګى ګاډئ
کښې سوارهٔ وُو او د نبوت په پټى کښې ورسره مِلاو شول. (۲۲) يورام ترې نه تپوس وکړو، "خېر خو دے څنګه راغلې؟" ياهُو
ورته ووئيل، "خېر به څنګه وى، چې په مونږ کښې هغه کوډې او بُت پرستى موجوده وى چې ستا مور ايزبل شروع کړې دى؟"
(۲۳) يورام چغه کړه، "اخزياه، دا سازش دے." نو هغهٔ سمدستى خپله جنګى ګاډئ راتاو کړه او هغه روان شو چې وتښتى. (۲۴)
ياهُو خپله لينده راوويسته او پوره يې راښکله او د يورام د ولو مينځ يې په غشى وويشتو او د هغهٔ زړهٔ يې سورے کړو. يورام په
خپله جنګى ګاډئ کښې مړ پرېوتو، (۲۵) او ياهُو خپل آفسر بِدقر ته ووئيل، "د هغهٔ لاش اوچت کړه او په هغه پټى کښې يې
وغورزوه چې د نبوت دے. هغه راپه ياد کړه چې کله تهٔ او زهٔ د يورام بادشاه پلار اخى‌اب پسې روان وُو، نو مالِک خُدائ د
اخى‌اب خِلاف دا کلام وکړو، (۲۶) ما د نبوت او د هغهٔ د زامنو قتل پرون وليدو. زهٔ دا قسم کوم چې زهٔ به تا له هم په دې پټى
کښې سزا درکړم." نو ياهُو خپل آفسر له حُکم ورکړو چې، "د يورام لاش اوچت کړه او په هغه پټى کښې يې واچوه چې کوم د
نبوت دے، نو چې د مالِک خُدائ قسم پوره شى."

د يهوداه بادشاه اخزياه وژل

(۲۷) اخزياه خبر شو چې څهٔ شوى وُو، نو هغه په خپله جنګى ګاډئ کښې د بيت‌هګان ښار طرف ته وتښتېدو او ياهُو ورپسې
وو. ياهُو خپلو سړو له حُکم ورکړو، "دے هم ووژنئ." او چې کله هغهٔ د ابليعام ښار سره نزدې جور ته خپله جنګى ګاډئ روانه
کړې وه نو هغه يې زخمى کړو، خو تر هغې پورې روان وو چې د مِجدو ښار ته ورسېدو او هلته مړ شو. (۲۸) د هغهٔ خپلو آفسرانو
د هغهٔ لاش په جنګى ګاډئ کښې واپس يروشلم ته يوړو او د داؤد په ښار کښې په شاهى اديره کښې يې ښخ کړو. (۲۹) اخزياه د
اخى‌اب د زوئ يورام د بادشاهۍ په يوولسم کال د يهوداه بادشاه جوړ شوے وو.

د مَلِکه ايزبل وژلے کېدل

(۳۰) ياهُو يزرعيل ته ورسېدو. نو چې ايزبل خبر شوه، نو رانجهٔ يې پورې کړل، وېښتهٔ يې سم کړل او په محل کښې د يوې کړکۍ
سره ودرېده او بهر يې کتل. (۳۱) څنګه چې ياهُو دروازې ته راورسېدو، نو هغې ورته آواز وکړو، "تهٔ د زِمرى په شان يې، تهٔ د
خپل نبک قاتِل يې، تهٔ څنګه دلته په خبر سره راغلې؟" (۳۲) ياهُو بره وکتل او چغه يې کړه، "زما ملګرتيا څوک کوى؟" دوو يا
درېو خصيانو هغهٔ ته لاندې وکتل، (۳۳) او ياهُو هغوئ ته ووئيل، "هغه لاندې راوغورزوئ." نو هغوئ هغه لاندې راوغورزوله او
آسونو د هغې لاش د پښو لاندې کړو او د هغې په وينو باندې ديوال او آسونه لت پت شول. (۳۴) بيا ياهُو لاړو او د خوراک

ځښاک نه پس هغهٔ ووئيل، "دا لعنتی ښځه بوځئ او ښخه يې کړئ، کهٔ څهٔ هم وی خو د بادشاه لور خو ده کنه." ۳۵ خو چې سرِی د هغې ښخېدلو له ورغلل نو هغوئ د هغې کوپړی، پښو او د هغې د لاسونو نه بغير هيڅ هم ونهٔ موندل. ۳۶ کله چې هغوئ ياهُو د دې نه خبر کړو، نو هغهٔ ووئيل، "دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو چې داسې به کيږی، کله چې هغهٔ د خپل خِدمت کوونکی الياس په ذريعه دا کلام کړے وو يعنې، د يزرعيل په علاقه کښې به سپی د ايزبل لاش وخوری. ۳۷ د ايزبل لاش د يزرعيل په مُلک کښې په يو پټی کښې به په زمکه باندې د سوټو په شان خور ورو پروت وی او څوک به هم نهٔ وی چې هغه وپېژنی."

د اخی‌اب د اولاد وژلے کېدل

۱۰ ۱ د اخی‌اب بادشاه اويا زامن د سامريه په ښار کښې اوسېدل. ياهُو يو خط وليکلو او د ښار حکمرانانو، د ښار مشرانو او د اخی‌اب د اولاد مشرانو له يې د دې نقلونه ولېږل. په خط کښې دا وئيلی شوی وُو، ۲ "تاسو د بادشاه د زامنو مشران يئ او ستاسو حِفاظت د جنګی ګاډو، آسونو، وسلو او د پَخو دېوالونو د ښارونو سره کيږی. چې څنګه تاسو ته دا خط مِلاو شی، ۳ نو تاسو د بادشاه د زامنو نه يو ښهٔ کس خوښ کړئ، هغه بادشاه جوړ کړئ او د هغهٔ د حِفاظت دپاره جنګ کوئ." ۴ د سامريه حکمرانان وېرېدل. هغوئ ووئيل، "يورام بادشاه او اخزياه بادشاه چې د ياهُو مخالفت نهٔ شو کولے نو مونږ د هغهٔ مخالفت څنګه وکړُو؟" ۵ نو د محل آفسر او د ښار آفسر، سره د ښار د مشرانو او د بادشاه د زامنو محافظانو، ياهُو له دا پېغام ولېږلو، "مونږ ستا خِدمت کوونکی يُو او چې تهٔ څهٔ وائې نو هغې ته تيار يُو. خو مونږ د هيچا نه هم بادشاه نهٔ جوړوُو، چې څهٔ تا ته ښهٔ ښکاری نو هم هغه وکړه." ۶ ياهُو هغوئ ته يو بل خط وليکلو، "کهٔ تاسو زما ملګرتيا کوئ او زما حُکمونو منلو ته تيار يئ، نو سبا دا وخت په يزرعيل کښې د اخی‌اب بادشاه د زامنو سرونه ما له راوړئ." د اخی‌اب بادشاه اويا زامن د سامريه ښار د مشرانو د حِفاظت لاندې لوئ شول. ۷ چې کله د ياهُو خط راورسېدو، نو د سامريه مشرانو د اخی‌اب هغه اويا واړه زامن ووژل، د هغوئ سرونه يې په ټوکرو کښې واچول او په يزرعيل کښې يې ياهُو له ولېږل. ۸ کله چې ياهُو خبر شو چې د اخی‌اب د زامنو سرونه راوړے شوی دی، نو هغهٔ حُکم ورکړو چې د دې نه د ښار د دروازې په خولهٔ کښې دوه ډيری جوړ کړئ او تر سحر پورې دې هلته پرېښودلے شی. ۹ په سحر کښې، هغه د ښار دروازې له لاړو او چې کوم خلق هلته وُو نو هغوئ ته يې ووئيل، "زهٔ هغه څوک يم چا چې د يورام بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه او هغه يې ووژلو، تاسو د هغې ذمه وار نهٔ يئ. خو دا ټول چا ووژل؟ ۱۰ تاسو يقين وکړئ چې د مالِک خُدائ کوم پېغام د اخی‌اب د خاندان په حقله بيان شوے وو هغه به نهٔ ناکام کيږی. مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی الياس په ذريعه دا اِعلان کړے وو چې داسې به کيږی." ۱۱ بيا ياهُو د اخی‌اب نور ټول خپلوان ووژل چې کوم په يزرعيل کښې اوسېدل او د هغهٔ ټول آفسران، نزدې ملګری او اِمامان هم، د هغوئ نه يو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو.

د اخزياه بادشاه د خپلوانو وژلے کېدل

۱۲ ياهُو سامريه ته روان شو. په لار کښې، د هغه ځائ سره چې نوم يې "د شپانو ځائ" وو، ۱۳ هغه د يهوداه د مړ بادشاه اخزياه د يو څو خپلوانو سره مِلاو شو او د هغوئ نه يې تپوس وکړو، "تاسو څوک يئ؟" هغوئ ورته ووئيل، "مونږ د اخزياه خپلوان يُو، مونږ يزرعيل ته روان يُو چې د مَلِکه ايزبل او د شاهی خاندان د نورو کسانو درناوے وکړُو." ۱۴ ياهُو خپلو سړو له حُکم ورکړو، "هغوئ ژوندی ونيسئ." نو هغوئ يې ونيول او هغوئ يې هلته د يوې کندې سره نزدې ووژل. هغوئ ټول دوه څلوېښت کسان وُو او د هغوئ نه يو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو.

د اخی‌اب د پاتې شوو ټولو خپلوانو وژلے کېدل

۱۵ ياهُو يو ځل بيا روان شو، په لار کښې هغه د ريکاب زوئ يوندب سره مِلاو شو. ياهُو وربانديې سلام واچولو او ورته يې ووئيل، "تهٔ هم زما هغه شان وفادار يې لکه چې څنګه زهٔ ستا وفادار يم؟" يوندب ورته ووئيل، "آو، زهٔ ستا وفادار يم." ياهُو ورته

ووئيل، ”کهٔ داسې وی نو ما له لاس راکړه.“ نو هغهٔ لاس ورکړو. ياهُو هغه د ځان سره خپلې جنګی ګاډۍ ته وخېژولو. ۱۶ او هغهٔ ورته ووئيل، ”ما سره لاړ شه او په خپله وګوره چې زهٔ د مالِک خُدائ خومره وفادار يم.“ او هغه يې په خپله جنګی ګاډۍ کښې بوتلو. ۱۷ کله چې هغوئ سامريه ته راغلل، نو ياهُو د اخی‌اب ټول پاتې شوی خپلوان ووژل، تر دې پورې چې يو هم ژوندے پاتې نهٔ شو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ الياس ته کلام کړے وو.

د بعل عبادت کوونکی وژلے کېدل

۱۸ ياهُو د سامريه ټول خلق راغونډ کړل او ورته يې ووئيل، ”اخی‌اب بادشاه د بعل بُت لږ شان خِدمت کړے دے، خو زهٔ به يې د هغهٔ نه هم زيات خِدمت وکړم. ۱۹ د بعل ټول پېغمبران، د هغهٔ ټول عبادت کوونکی او ټول اِمامان راغونډ کړئ. هيڅ څوک به غېر حاضر نهٔ وی، زهٔ بعل ته يوه لويه قربانی پېش کوم او چې څوک هم حاضر نهٔ شی نو هغه به وژلے شی.“ خو د ياهُو مطلب دا وو چې داسې به د بعل عبادت کوونکی ووژنی. ۲۰ بيا ياهُو اِعلان وکړو، ”د بعل د درناوی دپاره د عبادت د ورځې اِعلان وکړئ.“ نو اِعلان وشو، ۲۱ او ياهُو د اِسرائيل ټول مُلک ته دا خبر ولېږلو، او د بعل عبادت کوونکی ټول راغلل نو يو کس هم پاتې نهٔ شو چې غېر حاضر وی. هغوئ ټول د بعل عبادتخانې ته راغلل او د يو سر نه تر بل سره پورې يې عبادتخانه ډکه کړه. ۲۲ بيا ياهُو د مقدسو چُوغو مشر اِمام له حُکم ورکړو چې چُوغې راوړه او عبادت کوونکو له يې ورکړه. ۲۳ د هغې نه پس، ياهُو په خپله د ريکاب زوئ يوندب سره عبادتخانې ته دننه شو او خلقو ته يې هلته ووئيل، ”پام کوئ چې صِرف د بعل عبادت کوونکی حاضر وی او د مالِک خُدائ يو عبادت کوونکے هم نهٔ وی رانوتلے.“ ۲۴ بيا هغه او يوندب دننه لاړل چې بعل ته قربانی او سوزېدونکې نذرانې پېش کړی. هغهٔ اتيا سړی د عبادتخانې نه بهر ودرولی وُو او هغوئ ته يې وئيلی وُو، ”تاسو به دا ټول خلق وژنئ، چې د دا نه يو کس هم وتښتی نو د هغهٔ په سر کښې به هغه وژلے شی.“ ۲۵ چې څنګه ياهُو نذرانې پېش کړې، نو هغهٔ څوکيدارانو او آفسرانو ته ووئيل، ”دننه ورشئ او ټول ووژنئ، چې يو هم درنه خلاص نهٔ شی.“ هغوئ تُورې راويستلې او دننه لاړل، ټول يې ووژل او د هغوئ لاشونه يې بهر راښکل. بيا هغوئ د عبادتخانې دننئ ځائ ته لاړل، ۲۶ چې هلته کومه مقدسه ستنه وه هغه يې راوويستله او وې سوزوله. ۲۷ نو هغوئ د عبادت ستنه او عبادتخانه تباه کړه او عبادتخانه په ټټی بدله شوه او تر نن ورځې پورې شته دے. ۲۸ نو ياهُو داسې د اِسرائيل نه د بعل عبادت ختم کړو، ۲۹ خو هغهٔ د يربعام بادشاه ګناه بنده نهٔ کړه، چا چې اِسرائيليان د ګناه طرف ته بوتلی وُو چې هغوئ د سرو زرو د هغه سخی عبادت وکړو چې هغهٔ په بيت‌ايل او دان کښې لګولے وو. ۳۰ مالِک خُدائ ياهُو ته وفرمائيل، ”تا د اخی‌اب په اولاد باندې هم هغه څهٔ وکړل چې ما درته فرمائيلی وُو. نو زهٔ تا سره لوظ کوم چې ستا اولاد به تر څلورم نسل پورې د اِسرائيل بادشاهان وی.“ ۳۱ خو ياهُو د زړهٔ د اخلاصه د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک قانون نهٔ منلو. هغه د يربعام د هغه ګناهونو نه نهٔ راګرځېدو، چې په بنی اِسرائيلو باندې يې کړی وُو.

د ياهُو مرګ

۳۲ په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د اِسرائيل د علاقې کمول شروع کړل. د شام بادشاه حزائيل د اِسرائيل ټوله علاقه فتح کړه ۳۳ د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته، د ارنون سيند په غاړه په جنوب کښې د عروعير ښار پورې، په دې کښې د جِلعاد او بسن علاقې هم شاملې وې، چرته چې د جاد، روبين او نمرخاتهٔ طرف ته منسى قبيلې اوسېدې. ۳۴ نور هر څهٔ چې ياهُو کړی وُو، سره د هغهٔ د بهادرۍ د کارنامو، دا د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ۳۵ هغه مړ شو او په سامريه کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ يهوآخز د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو. ۳۶ ياهُو په سامريه کښې اتهٔويشت کاله بادشاهی وکړه.

د يهوداه مَلِکه عتلياه

۱۱ ۱ څنګه چې د اخزياه مور عتلياه د خپل زوئ د قتل نه خبر شوه، نو هغې ووئيل چې د شاهی خاندان ټول کسان دې ووژلے شی. ۲ صِرف د اخزياه زوئ يوآس وتښتېدو. هغه هم د نورو سره وژلے کېدو، خو يهوسبع هغه بچ کړو، يهوسبع د

یهورام لور او د اخزیاه ناسکه خور وه. هغې یوآس او د هغهٔ دایه د مالِک خُدائ په کور کښې د خوب کوټې ته بوتلل او د عتلیاه نه یې پټ کړو، نو هغه ونهٔ وژلے شو. (۳) شپږ کاله یهوسبع د هلک خیال ساتلو او د مالِک خُدائ په کور کښې یې پټ کړے وو، چې په دې دوران کښې عتلیاه مَلِکه وه. (۴) خو په اوؤم کال یهویدع اِمام د شاهی ځوکیدارانو او د محل ځوکیدارانو مشران آفسران راوغوښتل او د مالِک خُدائ کور ته یې راوستل، چې هلته یې د هغوئ نه دا قسم واخستلو چې د هغهٔ په منصوبه به عمل کوی. نو بیا هغهٔ ورته د اخزیاه بادشاه زوئ یوآس وښودلو (۵) او هغوئ له یې دا حُکم ورکړو، "کله چې تاسو د سبت په ورځ خپل کار له راشئ، نو ستاسو دریمه حِصه کسان به د محل ځوکیداری کوی، (۶) بله دریمه حِصه به د صور په دروازه کښې د ځوکیدارئ ډیاره ودرېږی او بله دریمه حِصه به د نورو ځوکیدارانو وروستو د دروازې سره د ځوکیدارئ ډیاره ودرېږی. (۷) هغه دواړه ډلې چې د سبت په ورځ یې چُټی وی نو هغه به د مالِک خُدائ په کور د بادشاه د ځوکیدارئ ډیاره ودرېږی. (۸) تاسو به د یوآس بادشاه نه ګېرچاپېره ولاړ یئ او تُورې به مو راویستلې وی او چې چرته هم ځی نو ورسره ځئ. هر څوک چې تاسو له نزدې راځی نو هغه دې وژلے شی." (۹) آفسرانو د یهویدع په خبرو عمل وکړو او هغوئ هغه سړی ورله راوستل چې د سبت په ورځ په چُټی تلل او چې کوم ځوکیداری له راتلل. (۱۰) هغهٔ آفسرانو له هغه نېزې او ډالونه ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وُو او چې د مالِک خُدائ په کور کښې ساتلے شوی وُو، (۱۱) او هغهٔ د مالِک خُدائ د کور په مخکښې ګېرچاپېره د بادشاه د حِفاظت ډیاره سړی ودرول چې تُورې یې په لاس کښې وې. (۱۲) بیا یهویدع یوآس بهر بوتلو، تاج یې ورپه سر کړو او د بادشاهئ کولو د قانون یو نقل یې ورله ورکړو. نو یوآس مقرر کړے شو او اِعلان وشو چې هغه بادشاه دے. خلقو لاسونه وپړقول او چغه یې ووهله، "بادشاه زندهباد." (۱۳) مَلِکه عتلیاه د ځوکیدارانو او خلقو شور واورېدو، نو هغه د مالِک خُدائ کور ته تېزه لاړه، چرته چې خلق راغونډ وُو. (۱۴) هلته هغې هغه نوے بادشاه ولیدو چې د رِواج په مطابق د ستنې سره د مالِک خُدائ د کور د دروازې په خولهٔ کښې ولاړ وو. آفسران او بیګل غږوونکی د هغهٔ نه ګېرچاپېره تاو وُو او ټولو خلقو د خوشحالئ نه چغې وهلې او بیګلې یې غږولې. عتلیاه د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او چغې یې ووهلې، "غدار، غدار." (۱۵) یهویدع نهٔ غوښتل چې عتلیاه د مالِک خُدائ د کور سره ووژنی، نو هغهٔ فوجی آفسرانو له حُکم ورکړو، "هغه د ځوکیدارانو د صفونو په مینځ کښې وباسئ او هغه هر یو کس ووژنئ چې د هغې د بچ کولو کوشش وکړی." (۱۶) هغوئ هغه ونیوله، محل ته یې بوتله او هلته یې د آسونو د دروازې سره ووژله.

د یهویدع اِصلاحات کول

(۱۷) یهویدع اِمام د یوآس بادشاه او د خلقو نه د مالِک خُدائ په نوم یو لوظ واخستلو چې هغوئ به د مالِک خُدائ تابعدار اوسی، هغهٔ د بادشاه او د خلقو په مینځ کښې هم یو لوظ وکړو. (۱۸) بیا خلق د بعل عبادتخانې ته لاړل او راوې غورزوله، هغوئ قربانګاه او بُتان ټوټې ټوټې کړل او د بعل اِمام متان یې د قربانګاه په مخکښې ووژلو. یهویدع د مالِک خُدائ په کور باندې ځوکیداران ودرول، (۱۹) او بیا هغهٔ، آفسرانو، شاهی ځوکیدارانو او د محل ځوکیدارانو بادشاه د مالِک خُدائ د کور نه محل ته بوتلو، چې ټول خلق ورپسې روان وُو. یوآس د ځوکیدارانو په دروازه ننوتلو او په تخت باندې په خپل ځائ کښېناستو. (۲۰) ټول خلق خوشحاله وُو او په ښار کښې امن وو، ځکه چې عتلیاه په محل کښې وژلے شوې وه. (۲۱) یوآس د اوو کالو په عُمر کښې د یهوداه بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یوآس

۱۲ (۱) د اِسرائیل د بادشاه یاهُو د بادشاهئ په اوؤم کال، یوآس د یهوداه بادشاه شو او هغهٔ څلوېښت کاله په یروشلم کښې بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور ضِبیاه د بیرسبع وه. (۲) هغهٔ ټول عُمر هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو، ځکه چې یهویدع اِمام هغهٔ له دا مشوره ورکوله. (۳) خو علاقائی عبادتخانې نهٔ وې تباه شوی او خلقو بیا بیا هلته قربانئ پېش کولې او خوشبوئی سوزولې. (۴) یوآس اِمامان راوغوښتل او دا حُکم یې ورکړو چې هغه پیسې بچت کوئ چې د مالِک خُدائ په کور کښې د مقدسو نذرانو، د هرې ورځې قربانئ او د رضاکارانه نذرانو ډیاره ورکولے شی. (۵) هر یو اِمام به پیسې اخلی او د

ضرورت په مطابق به یې د مالِک خُدائ د کور په مرمت کښې استعمالوی. ﴿۶﴾ خو د یوآس د بادشاهۍ په درویشتم کال پورې
هم اِمامانو د مالِک خُدائ په کور کښې څۀ مرمت نۀ وو کړے. ﴿۷﴾ نو هغۀ یهویدع او نور اِمامان راوغوښتل او د هغوئ نه یې
تپوس وکړو، "تاسو د مالِک خُدائ کور ولې نۀ دے مرمت کړے؟ تاسو به نورې پېسې نۀ اخلئ. د نن نه پس به دا صرف د
مالِک خُدائ د کور په مرمت کښې استعمالولے شی." ﴿۸﴾ اِمامان دې ته راضی شول چې هغوئ به د خلقو نه نورې پېسې نۀ
راغونډوی خو د مالِک خُدائ کور مرمت کولو ته یې هم غاړه ونۀ نیوله. ﴿۹﴾ بیا یهویدع یو صندوق واخستلو، د دې په سر کښې
یې سورے وکړو او صندوق یې د قربانګاه ښی طرف ته کېښودو، چې د مالِک خُدائ کور ته د ننوتو ځائ سره وو. خلقو چې
کومه چنده ورکوله نو د ننوتو په ځائ کښې مقرر شوی اِمام به هغه ټوله په صندوق کښې اچوله. ﴿۱۰﴾ چې کله به هم په صندوق
کښې ډېرې پېسې جمع شوې، نو شاهی منشی او مشر اِمام به راتلل، هغه پېسې به یې وشمېرلې چې د مالِک خُدائ کور ته به
راوړلے شوې وې او په کڅوړو کښې به یې واچولې. ﴿۱۱﴾ بیا به هغوئ دا پېسې هغه سړو له ورکولې چې د مالِک خُدائ په کور
کښې د کار ذمه وار وُو او هغوئ به ترې نه ترکاڼانو، مِعمارانو، ﴿۱۲﴾ ګِلکارانو او د کاڼو جوړوونکو له ورکولې، هغه لرګی او کاڼی
به یې پرې اخستل چې په مرمت کښې استعمالېدل او نور ټول ضروری څیزونه به یې پرې اخستل. ﴿۱۳﴾ د سپینو زرو پیالو،
جامونو، بیګلو، د ډیوو سرپوښونه، یا د سرو زرو یا سپینو زرو نورو سامانونو دپاره څۀ پېسې هم نۀ وې استعمال شوې. ﴿۱۴﴾ دا
پېسې مزدورانو له ورکولے شوې او د مرمت سامان ورباندې اخستلے شو. ﴿۱۵﴾ ذمه وارو سړو په صداقت سره کار کولو، نو
د پېسو د حِساب کِتاب ضرورت نۀ پېښېدو. ﴿۱۶﴾ خو د ګناه د تاوان د نذرانو او د ګناه د نذرانو دپاره ورکړے شوې پېسې د
مالِک خُدائ په کور کښې نۀ استعمالېدې، دا د اِمامانو وې. ﴿۱۷﴾ په هغه وخت د شام بادشاه حِزائیل د جات په ښار باندې حمله
وکړه او هغه یې فتح کړو، بیا هغۀ په یروشلم باندې د حملې کولو فېصله وکړه. ﴿۱۸﴾ د یهوداه بادشاه یوآس هغه ټولې نذرانې
واخستلې چې د هغۀ پلار نیکۀ یهوسفط، یهورام او اخزیاه مالِک خُدائ ته وقف کړې وې او د دې سره یې خپلې نذرانې او د
مالِک خُدائ کور او د محل د خزانو ټول سرۀ زر یې هم ورسره یو ځائ کړل او دا هر څۀ یې حِزائیل بادشاه له په تُحفه کښې
ولېږل، نو حزائیل بادشاه بیا خپل فوج د یروشلم نه واپس بوتلو. ﴿۱۹﴾ یوآس بادشاه چې نور هر څۀ هم کړی دی هغه د یهوداه د
بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ﴿۲۰﴾-﴿۲۱﴾ د یوآس بادشاه آفسرانو د هغۀ خِلاف منصوبه جوړه کړه او په هغوئ کښې
دوو کسانو یعنې د سماعت زوئ یوسکار او د شومیر زوئ یهوزبد هغه په هغه کور کښې ووژلو چې په هغه لار باندې جوړ وو
چې د یروشلم نمرخاتۀ طرف ته لاندې سِلا ته ځی. یوآس د داؤد په ښار کښې په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ
امصیاه د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائیل بادشاه یهوآخز

۱۳ ﴿۱﴾ د یهوداه بادشاه اخزیاه زوئ یوآس د بادشاهۍ په درویشتم کال، د یاهُو زوئ یهوآخز د اِسرائیل بادشاه شو او هغۀ په
سامریه کښې اوولس کاله بادشاهی وکړه. ﴿۲﴾ هغۀ د یربعام بادشاه په شان د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه چا چې اِسرائیلیان
د ګناه طرف ته بوتلی وُو، هغۀ هیڅکله خپل بد عملونه نۀ پرېښودل. ﴿۳﴾ نو مالِک خُدائ اِسرائیل ته غصه شو او هغۀ د شام
بادشاه حِزائیل او د هغۀ زوئ بن‌حدد پرېښودل چې اِسرائیل له بار بار شکست ورکړی. ﴿۴﴾ نو یهوآخز مالِک خُدائ ته سوال
وکړو نو مالِک خُدائ د هغۀ سوال واورېدو، ځکه چې مالِک خُدائ ته پته وه چې د شام بادشاه د اِسرائیل سره څومره سخت
ظلم کوی. ﴿۵﴾ نو مالِک خُدائ اِسرائیلو له یو خلاصونکے راولېږلو، چې هغوئ یې د شامیانو نه آزاد کړل، نو اِسرائیلو د
مخکښې په شان په امن کښې ژوند تېرولو. ﴿۶﴾ خو هغوئ بیا هم هغه ګناهونه پرې نۀ ښودل چې یربعام بادشاه اِسرائیلیان هغې
طرف ته بوتلی وُو او د اشیرې بُت ستنه په سامریه کښې پاتې شوه. ﴿۷﴾ د یهوآخز سره صرف پنځوس په آسونو سوارۀ کسان،
او لس جنګی ګاډی او لس زره پیاده فوجیان پاتې وُو، ځکه چې د شام بادشاه د هغوئ نه علاوه نور ټول لښکر تباه کړی وُو او
سم غوبل یې ورباندې کړے وو. ﴿۸﴾ یهوآخز چې نور هر څۀ هم کړی وُو سره د هغۀ د ټولو بهادرۍ کارونو، هر څۀ د اِسرائیل د
بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ﴿۹﴾ هغه مړ شو او په سامریه کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ یهوآس د هغۀ نه پس
بادشاه شو.

د اِسرائيل بادشاه يهوآس

(١٠) د يهوداه بادشاه يوآس د بادشاهۍ په اووهٔ دېرشم کال، د يهوآخز زوئ يهوآس د اِسرائيل بادشاه شو او هغهٔ په سامريه کښې
شپاړس کاله حکومت وکړو. (١١) هغهٔ هم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او يربعام د نباط زوئ د بدو لارو نه نهٔ اوړېدو، چا
چې اِسرائيليان د ګناه طرف ته بوتلي وُو. (١٢) نور هر څهٔ چې يهوآس کړی وُو، سره د يهوداه بادشاه امصياه خِلاف په جنګ
کښې د هغهٔ بهادرۍ، هغه د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. (١٣) يهوآس مړ شو او د سامريه په شاهی اديره
کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ بادشاه شو چې د هغهٔ نوم هم يربعام وو.

د اليشع مرګ

(١٤) اليشع پېغمبر په يوه سخته بيمارۍ بيمار شو او چې هغه مړ کېدو نو د اِسرائيل بادشاه يهوآس مِلاوېدو له ورَغلو او د هغهٔ د
حالت په ليدو باندې يې ژړل. هغهٔ چغې وهلې، "زما پلاره، زما پلاره. تهٔ د اِسرائيلو تکړه حِفاظت کوونکے وې." (١٥) اليشع حُکم
ورکړو، "لينده او يو څو غشی واخله." نو يهوآس واخستل، (١٦) او اليشع هغهٔ ته وفرمائيل چې، "د غشو ويشتلو دپاره تيار شه."
نو بادشاه هم هغه شان وکړل او اليشع خپل لاسونه د بادشاه په لاسونو کېښودل. (١٧) نو د پېغمبر په خبرو يې عمل وکړو،
بادشاه هغه کړکۍ کولاو کړه چې د شام طرف ته وه. اليشع ورته وفرمائيل، "غشے ووله." څنګه چې بادشاه غشے وويشتو، نو
پېغمبر وفرمائيل، "تهٔ د مالِک خُدائ غشے يې، په کوم باندې چې به شام فتح کړې. تهٔ به په افيق کښې د شاميانو سره تر هغې
پورې جنګ کوې چې شکست ورکړې." (١٨) بيا اليشع بادشاه ته وفرمائيل چې، "نور غشی واخله او د دې سره زمکه ووهه." نو
بادشاه درې ځلې زمکه ووهله او بيا يې بس کړل. (١٩) په دې باندې اليشع غصه شو او بادشاه ته يې وفرمائيل، "تا له په کار وُو
چې پينځهٔ شپږ ځلې دې وهلے، نو تا به په شاميانو باندې پوره فتح موندلے وے، خو اوس به تهٔ هغوئ له صِرف درې ځل
شکست ورکړې." (٢٠) اليشع مړ شو او ښخ شو. هر کال به د سپرلی په موسم کښې د موآبيانو لښکر د اِسرائيل په مُلک حمله
کوله. (٢١) يو وخت د يو سړی په جنازه کښې، ډاکوان وليدلے شو او دې خلقو د اليشع په قبر باندې مړے ورغورزولو او
وتښتېدل. نو چې څنګه لاش د اليشع د هډوکی سره ولګېدو، نو هغه کس راژوندے شو او ودرېدو.

د شام او اِسرائيل په مينځ کښې جنګ

(٢٢) د يهوآخز په ټوله بادشاهۍ کښې د شام بادشاه حِزائيل به په اِسرائيلو زياتے کولو، (٢٣) خو مالِک خُدائ په هغوئ مهربان
او رحم کوونکے وو. او هغوئ يې دې ته نهٔ پرېښودل چې تباه شی، خو د هغه لوظ په وجه يې د هغوئ مدد کولو، چې کوم يې د
اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره کړے وو. هغهٔ هيڅکله خپل خلق نهٔ هېرول. (٢٤) کله چې د شام بادشاه حِزائيل مړ شو نو د هغهٔ
زوئ بِنحدد بادشاه شو. (٢٥) بيا د اِسرائيل بادشاه يهوآس بِنحدد له درې ځله شکست ورکړو او هغه ښارونه يې بيا قبضه کړل
چې د يهوآخز د بادشاهۍ په دوران کښې بِنحدد نيولی وُو، يهوآخز د يهوآس پلار وو.

د يهوداه بادشاه امصياه

١٤ (١) د اِسرائيل بادشاه د يهوآخز زوئ يهوآس د بادشاهۍ په دويم کال، د يوآس زوئ امصياه د يهوداه بادشاه شو (٢) چې
عُمر يې پينځويشت کاله وو او هغهٔ په يروشلم کښې نهٔويشت کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور يهوعدان د يروشلم وه. (٣) هغهٔ
هم هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو، خو د خپل پلار نيکهٔ داؤد په شان نهٔ وو، او هغه کارونه يې کول چې څهٔ د
هغهٔ پلار يوآس کړی وُو. (٤) هغهٔ علاقائی عبادتخانې راونهٔ غورزولې او خلقو هلته بيا هم قربانۍ او سوزېدونکې خوشبوئۍ
سوزوله. (٥) څنګه چې امصياه ته د بادشاهۍ ټول اختيار مِلاو شو، نو هغهٔ هغه آفسران قتل کړل چې د هغهٔ پلار يعنې بادشاه يې
وژلے وو. (٦) خو هغهٔ د هغوئ بچې ونهٔ وژل او په هغه څهٔ يې عمل وکړو چې مالِک خُدائ د موسیٰ په شريعت کښې فرمائيلی
وُو، "مور او پلار دې د بچو د جرمونو په وجه نهٔ شی وژلے او د مور پلار د جرمونو په وجه دې د هغوئ بچې نهٔ شی وژلے، يو

کس دي صِرف د خپل جرم په وجه ووژلے شی." ٧ امصياه لس زره ادومی فوجيان د مالګې په مېدان کښې ووژل، هغهٔ په
يو جنګ کښې د سلع ښار قبضه کړو او په دې باندې يې يقتیاېل نوم کېښودو چې تر اوسه پورې يې هم دا نوم دے. ٨ بيا
امصياه د اِسرائيل بادشاه يهوآس له پېغام ورُونکی ولېږل او ورته يې ووئيل چې جنګ ته راوړاندې شه. ٩ خو يهوآس واپس دا
جواب ورولېږلو، "يو ځل د لبنان په غرونو کښې د ازغو بوټی د دِيار ونې له دا پېغام ولېږلو چې، زما زوئ له ستا لور ورکړه چې
وادهٔ يې کړی. يو ځنګلی ځناور هلته تېرېدو او د ازغو په بوټی يې پښې کېښودې. ١٠ نو امصياه، تا ادوميانو له شکست
ورکړے دے او مغروره شوے يې. خو په خپل شُهرت باندې ګزاره کوه او په کور کښې کښېنه. داسې بلا ولې راخبروې چې په
تا او ستا په خلقو باندې تباهی راولی؟" ١١ خو امصياه ورته غوږ نهٔ نيولو، نو يهوآس بادشاه د خپلو سرو سره روان شو او په
يهوداه کښې يې د بيت‌شمس سره د هغهٔ خِلاف جنګ وکړو. ١٢ د امصياه لښکر شکست وخوړو او د هغهٔ ټول فوجيان خپلو
کورونو ته وتښتېدل. ١٣ يهوآس امصياه ونيولو، يروشلم ته وړاندې لاړو او د اِفرائيم د دروازې نه واخله د ګوټ دروازې پورې
دېوال يې راغورزولو چې تقريباً دوه سوه ګزه فاصله وه. ١٤ هغهٔ سپين زر، سرهٔ زر او د مالِک خُدائ د کور ټول سامان او د
محل ټولې خزانې يې واخستلې او واپس يې سامريه ته يوړې. هغهٔ د ځان سره قېديان هم بوتلل. ١٥ نور هر څهٔ چې يهوآس کړی
وُو سره د يهوداه بادشاه د امصياه خِلاف په جنګ کښې د هغهٔ بهادری، دا د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی
دی. ١٦ يهوآس مړ شو او په سامريه کښې په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ يربعام د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امصياه مرګ

١٧ د يهوداه بادشاه امصياه د اِسرائيل بادشاه يهوآس د مرګ نه پس پينځلس کاله ژوندے وو. ١٨ امصياه چې نور هر څهٔ هم
کړی وُو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ١٩ په يروشلم کښې د امصياه د وژلو منصوبه جوړه شوه،
نو هغه د لکيس ښار ته وتښتېدو، خو دشمنان وريسې وُو او هغه يې هلته ووژلو. ٢٠ د هغهٔ لاش واپس يروشلم ته په يو آس
باندې راوړلے شو او د خپل پلار نيکهٔ سره د داؤد په ښار کښې ښخ کړے شو. ٢١ بيا د يهوداه خلقو د هغهٔ د شپاړسو کالو
زوئ عُزياه ته د بادشاهۍ تاج ورپه سر کړو. ٢٢ عُزياه د خپل پلار د مرګ نه پس ايلات بيا فتح کړو او دوباره يې جوړ کړو.

دويم يربعام د اِسرائيل بادشاه

٢٣ د يهوداه بادشاه د يوآس زوئ امصياه د بادشاهۍ په پينځلسم کال د يهوآس زوئ يربعام د اِسرائيل بادشاه شو او په سامريه
باندې يې يو څلوېښت کاله بادشاهی وکړه. ٢٤ هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د خپل پلار نيکهٔ د نباط زوئ يربعام په
بدو لارو باندې روان وو چا چې اِسرائيل د ګناه طرف ته بوتلی وُو. ٢٥ هغهٔ هغه ټوله علاقه فتح کړه کومه چې مخکښې د
اِسرائيل وه چې په شمال کښې د حمات درې نه واخله په جنوب کښې د مړ درياب پورې وه. مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک د خپل خِدمت کوونکی د امتی زوئ يُونس په ذريعه د هغې وعده کړې وه، څوک چې د جات‌حِفر وو. ٢٦ مالِک خُدائ د
بنی اِسرائيلو سخت تکليف وليدو، او داسې هيڅ څوک هم نهٔ وُو چې د هغوئ مدد يې کړے وے. ٢٧ خو د مالِک خُدائ مقصد
دا نهٔ وو چې د اِسرائيلو نوم او نشان ختم کړی، نو هغوئ يې د دويم يربعام په ذريعه بچ کړل. ٢٨ نور هر څهٔ چې دويم يربعام
کړی وُو، د هغهٔ د بهادرۍ جنګونه او چې هغهٔ دمشق او حمات څنګه اِسرائيل له واپس ورکړے وو، دا هر څهٔ د اِسرائيل د
بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٢٩ يربعام مړ شو او په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ زکرياه د هغهٔ نه
پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه عُزياه

١٥ ١ د اِسرائيل بادشاه يربعام دويم د بادشاهۍ په اوويشتم کال، د امصياه زوئ عُزياه د يهوداه بادشاه شو ٢ چې عُمر
يې شپاړس کاله وو او هغهٔ په يروشلم کښې دوه پنځوس کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور يکولياه د يروشلم وه. ٣ هغه د خپل
پلار امصياه په مِثالونو باندې روان وو، چې هغه کار يې کولو چې د مالِک خُدائ په نظر کښې ښهٔ وو. ٤ خو علاقائی

عبادتخانې نهٔ وې تباه شوی او خلقو هلته قربانۍ پېش کولې او خوشبوئی یې سوزولې. ۵ مالِک خُدائ په عُزیاه باندې د جذام بیماری راوستله، چې د هغه وخت نه دا بیماری ټول عُمر ورسره وه. هغه په یو جدا کور کښې اوسېدو او د هغهٔ زوئ یوتام د محل مشر شو او په هغه مُلک یې حکومت کولو. ۶ نور هر څهٔ چې عُزیاه کړی وُو هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۷ چې عُزیاه مړ شو نو د خپل پلار نیکهٔ سره د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ یوتام د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائیل بادشاه زکریاه

۸ د یهوداه بادشاه عُزیاه د بادشاهۍ په اتهٔ دېرشم کال د یربعام دوېم زوئ زکریاه د اِسرائیل بادشاه شو او هغهٔ په سامریه کښې شپږ میاشتې حکومت وکړو. ۹ هغهٔ د خپل پلار نیکهٔ په شان د مالِک خُدائ په نظر کښې بدی وکړه. هغهٔ د نباط زوئ یربعام په بدو مِثالونو باندې عمل وکړو، چا چې اِسرائیل د گناه طرف ته بوتلی وُو. ۱۰ د یبیس زوئ سلوم د زکریاه بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه او د خلقو په مخکښې یې ووژلو او د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو. ۱۱ نور هر څهٔ چې زکریاه کړی وُو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۱۲ نو هغه لوظ پوره شو چې کوم مالِک خُدائ د یاهُو سره کړے وو چې، ”ستا زامن به تر څلورم نسل پورې د اِسرائیل په تخت کښېنی.“ نو هم داسې وشول.

د اِسرائیل بادشاه سلوم

۱۳ د یهوداه بادشاه عُزیاه د بادشاهۍ په یو کم څلوېښتم کال د یبیس زوئ سلوم د اِسرائیل بادشاه شو او هغهٔ په سامریه باندې یوه میاشت حکومت وکړو. ۱۴ د جادی زوئ مناحم د تِرضاه نه سامریه ته لاړو، سلوم یې ووژلو او د هغهٔ نه پس په خپله بادشاه شو. ۱۵ نور هر څهٔ چې سلوم کړی وُو، سره د هغهٔ د منصوبې د حِساب کِتاب، هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۱۶ کله چې مناحم د تِرضاه نه راروان وو، نو هغهٔ د تِفسَح ښار ټول تباه کړو، د دې اوسېدونکی او گېرچاپېره علاقه یې هم تباه کړه، ځکه چې دا ښار هغهٔ ته نهٔ حواله کېدو. هغهٔ د اُمېدوارو ښځو خېټې هم وشلولې.

د اِسرائیل بادشاه مناحم

۱۷ د یهوداه بادشاه عُزیاه د بادشاهۍ په یو کم څلوېښتم کال، د جادی زوئ مناحم د اِسرائیل بادشاه شو او هغهٔ په سامریه کښې لس کاله حکومت وکړو. ۱۸ هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه او د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې د هغې گناه نه منع نهٔ شو په کومې چې د نباط زوئ یربعام بادشاه اِسرائیل آخته کړی وُو. ۱۹ د اسور بادشاه تغلت فلاسر په اِسرائیل حمله وکړه او مناحم هغهٔ له څلور دېرش زره کلو سپین زر د دې دپاره ورکړل چې د مناحم په هغه مُلک کښې د حکومت په مضبوطولو کښې یې ملګرتیا وکړی. ۲۰ مناحم د اِسرائیل د ټولو مالداره سړو نه په زور پیسې اخستلې. هر یو کس به پنځوس د سپینو زرو سیکې محصُول ورکولو. نو تغلت فلاسر واپس خپل مُلک ته لاړو. ۲۱ مناحم چې نور هر څهٔ هم کړی وُو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۲ هغه مړ شو او ښخ کړے شو او د هغهٔ زوئ فقحیاه د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائیل بادشاه فقحیاه

۲۳ د یهوداه بادشاه عُزیاه د بادشاهۍ په پنځوسم کال د مناحم زوئ فقحیاه د اِسرائیل بادشاه جوړ شو او هغهٔ په سامریه کښې دوه کاله حکومت وکړو. ۲۴ هغهٔ د مالِک خُدائ په نظر کښې بدی وکړه او د نباط زوئ یربعام په بدو مِثالونو باندې یې عمل وکړو، چا چې په اِسرائیل گناه کړې وه. ۲۵ د فقحیاه د فوځ یو آفسر د رملیاه زوئ فقح د جِلعاد د پنځوسو سړو سره منصوبه جوړه کړه او په سامریه کښې د محل دننۍ قلعه کښې یې فقحیاه ووژلو او د هغهٔ نه پس په خپله بادشاه جوړ شو. ۲۶ نور هر څهٔ چې فقحیاه کړی وُو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی.

د اِسرائيل بادشاه فقح

(٢٧) د يهوداه بادشاه عُزياه د بادشاهۍ په دوه پنځوسم کال د رملياه زوئ فقح د اِسرائيل بادشاه شو او شل کاله يې په سامريه
کښې حکومت وکړو. (٢٨) هغۀ د مالِک خُدائ په نظر کښې بدى وکړه او د نباط زوئ يربعام په بدو مِثالونو يې عمل وکړو، چا
چې په اِسرائيل کښې گناه کړې وه. (٢٩) د فقح د بادشاهۍ په دوران کښې د اسور بادشاه تغلت فلاسر د عيون، ابيل‌بيت‌معکه،
ينوحاه، قادِس، حصور او جِلعاد ښارونه، او د گليل او نفتالى علاقې قبضه کړې او خلق يې اسور ته قېديان بوتلل. (٣٠) د يهوداه
بادشاه د عُزياه زوئ يوتام د بادشاهۍ په شلم کال، د ايله زوئ هوسيع د فقح بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه، هغه يې ووژلو او
د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو. (٣١) نور هر څۀ چې فقح کړى وُو هغه د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى.

د يهوداه بادشاه يوتام

(٣٢) د اِسرائيل بادشاه د رملياه زوئ فقح د بادشاهۍ په دوېم کال، د عُزياه زوئ يوتام د يهوداه بادشاه جوړ شو (٣٣) چې عُمر يې
پينځويشت کاله وو، هغۀ په يروشلم کښې شپاړس کاله بادشاهى وکړه. د هغۀ مور يروسا د صدوق لور وه. (٣٤) يوتام د خپل
پلار عُزياه په مِثالونو عمل وکړو او هغه کار يې کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو. (٣٥) خو علاقائى عبادتخانې نۀ وې تباه
شوې او خلقو هلته قربانۍ پېش کولې او خوشبوئى يې سوزولې. يوتام د مالِک خُدائ د کور شمالى طرف ته دروازه جوړه کړه.
(٣٦) يوتام چې نور څۀ هم کړى دى هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. (٣٧) د هغۀ د بادشاهۍ په دوران
کښې مالِک خُدائ ورومبے د شام بادشاه رضين او د اِسرائيل بادشاه فقح ورولېږل چې په يهوداه باندې حمله وکړى. (٣٨) يوتام
مړ شو او د داؤد په ښار کښې په شاهى اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ احاز د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه احاز

١٦ (١) د اِسرائيل بادشاه د رملياه زوئ فقح د بادشاهۍ په اوولسم کال، د يوتام زوئ احاز د يهوداه بادشاه شو (٢) چې
عُمر يې شل کاله وو او هغۀ په يروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهى وکړه. هغۀ هغه کار نۀ کولو چې د مالِک خُدائ د هغۀ د
خُدائ پاک په نظر کښې ښۀ وو، اگر چې د هغۀ پلار نيکۀ داؤد ښۀ کارونه کړى وُو (٣) خو د اِسرائيل بادشاهانو په مِثالونو يې
دومره عمل کولو، چې خپل زوئ يې هم په اور کښې قربانى کړو، او د هغه خلقو پليت رِواج يې خپل کړے وو کوم چې مالِک
خُدائ د هغه مُلک نه ويستلى وُو کله چې اِسرائيليان مخ په وړاندې تلل. (٤) په غرونو باندې او د هرې ونې د سورى لاندې، او په
علاقائى عبادتخانو احاز قربانۍ پېش کولې او خوشبوئى يې سوزولې. (٥) د شام بادشاه رضين او د اِسرائيل بادشاه فقح په
يروشلم باندې حمله وکړه او دا يې محاصره کړو، خو احاز له يې شکست نۀ شو ورکولے. (٦) هم په هغه وخت، د ادوم بادشاه
د ايلات ښار بيا ونيولو او د يهوداه اوسېدونکى يې د هغې ځائ نه وشړل. ادوميان په ايلات کښې دېره شول او تر اوسه پورې
هلته اوسيږى. (٧) احاز د اسور بادشاه تغلت فلاسر له د دې پيغام سره سړى ولېږل، "زۀ ستاسو وقف شوے خِدمت کوونکے
يم. راشه او ما د شام او اِسرائيل د بادشاهانو د حملې نه بچ کړه." (٨) احاز د مالِک خُدائ د کور او د محل د خزانې نه سرۀ
زر او سپين زر هم واخستل او بادشاه له يې د محصُول په توگه ولېږل. (٩) د احاز د غوښتنې په جواب کښې تغلت فلاسر د
دمشق خِلاف د خپل لښکر سره روان شو، دا يې قبضه کړو او رضين بادشاه يې ووژلو او خلق يې قير ته قېديان بوتلل. (١٠) کله
چې احاز بادشاه د تغلت فلاسر سره د مِلاوېدو دپاره دمشق ته لاړو، نو هلته يې قربانگاه وليده او اورياه اِمام له يې هم د دې په
شان نمونه او ټول تفصيل ورولېږلو. (١١) نو اورِياه هم د دې په شان يوه قربانگاه جوړه کړه او د احاز د واپسى نه مخکښې يې
دا تياره کړه. (١٢) د دمشق نه په واپسى باندې، احاز وليدل چې قربانگاه جوړه وه نو قربانى ورباندې پېش کړه. (١٣) هغۀ په دې
باندې د ځناورو سوزېدونکې قربانۍ او د غلې نذرانې پېش کړې او په دې باندې يې د مېو نذرانه توئ کړه او د وينې د سلامتۍ
نذرانه يې ورباندې واچوله. (١٤) مالِک خُدائ ته وقف شوې د زېړو قربانگاه د نوې قربانگاه او د مالِک خُدائ د کور په مېنځ
کښې وه، نو احاز دا د خپلې نوې قربانگاه شمالى طرف ته يوړه. (١٥) بيا هغۀ اورِياه ته حُکم وکړو، "دا لويه قربانگاه د سحر

سوزېدونکې نذرانې او د ماښام د غلې نذرانې دپاره استعمالوه او د بادشاه او د خلقو د سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د خلقو د څښلو نذرانې دپاره يې استعمالوه. په دې باندې د هغه ټولو ځناورو وينه تويوه چې کوم قربانى شوى وى. خو د زېړو قربان‌ګاه زما دپاره وساته چې د فال دپاره يې استعمالوم.“ ١٦ نو اورياه هم هغه شان وکړل چې څنګه بادشاه حُکم کړے وو.
١٧ احاز بادشاه د زېړو هغه تختې او هغه ښانکونه لرې کړل، هغهٔ د زېړو د دولسو غوَيو د شا نه د زېړو ډيګى هم واخستله او دا يې د کاڼى په بنياد کېښودله. ١٨ د اسور بادشاه د خوشحالولو دپاره، احاز د مالِک خُدائ د کور نه د سبت د ورځې د شاهى تخت نه پاس دالان هم لرې کړو او د مالِک خُدائ د کور د بادشاه د ننوتلو ذاتى دروازه يې بنده کړه. ١٩ نور هر څهٔ چې احاز بادشاه کړى دى هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ٢٠ احاز مړ شو او د داؤد ښار په شاهى اديره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ حزقياه د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه هوسيع

١٧ ١ د يهوداه بادشاه احاز د بادشاهۍ په دولسم کال، د ايله زوئ هوسيع د اِسرائيل بادشاه شو او هغهٔ په سامريه کښې نهٔ کاله حکومت وکړو. ٢ هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه، خو دا د هغه بادشاهانو هومره نهٔ وه چا چې د هغهٔ نه مخکښې په اِسرائيل حکومت کړے وو. ٣ د اسور بادشاه سلمنسر د هوسيع خِلاف جنګ وکړو، هوسيع د سلمنسر د اختيار لاندې راغلو او هوسيع به هر کال هغهٔ له محصُول ورکولو. ٤ خو يو کال هوسيع د مِصر بادشاه سو له پېغام ورُونکى ولېږل او د هغهٔ نه يې مدد وغوښتو او اسور له د هر کال محصُول ورکول بند کړل. کله چې سلمنسر د دې نه خبر شو، نو هغهٔ هوسيع ونيولو او په قېدخانه کښې يې واچولو.

د سامريه زوال

٥ بيا سلمنسر په اِسرائيل حمله وکړه او سامريه يې محاصره کړو. د محاصرې په دريم کال، ٦ چې دا د هوسيع د بادشاهۍ نهم کال وو، د اسور بادشاه سامريه قبضه کړه، د اِسرائيل خلق يې اسور ته قېديان بوتلل او د هغوئ څهٔ کسان په خلح ښار کښې، څهٔ د جوزان په ضِلع کښې د خابور سيند سره نزدې او څهٔ د ماديو ښارونو ته د اوسېدو دپاره ولېږل. ٧ د سامريه زوال ځکه وشو چې بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خِلاف ګناه کړې وه، چا چې هغوئ د مِصر بادشاه فِرعون نه خلاص کړل او د مِصر نه يې راوويستل. هغوئ د نورو خُدايانو عبادت وکړو، ٨ او د هغه خلقو رِواجونه يې خپل کړل چې مالِک خُدائ په هغه وخت شړلى وُو چې اِسرائيليان مخ په وړاندې تلل او چې د اِسرائيل بادشاهانو کوم رِواجونه شروع کړى وُو نو هغه يې هم خپل کړل. ٩ اِسرائيليانو په پټه باندې هغه کارونه وکړل کوم چې مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک منع کړى وُو. هغوئ د ورو ښارونو نه واخله تر يَخو ښارونو پورې د ځان دپاره علاقائى عبادتخانې جوړې کړې. ١٠ هغوئ په ټولو غرونو باندې او د هرې ونې د سورى لاندې د کاڼو ستنې او د اشيرې د بُت نښې کېښودې، ١١ او د هغوئ په هره علاقائى عبادتخانې کښې خوشبوئى سوزولې لکه څنګه به چې غېر قومونو کول کوم خلق چې مالِک خُدائ د هغه مُلک نه شړلى وُو. هغوئ د خپلو ټولو بدو عملونو په وجه د مالِک خُدائ قهر راوپارولو ١٢ او د مالِک خُدائ د هغه حُکم نافرمانى يې وکړه چې د بُتانو عبادت مهٔ کوئ. ١٣ د يهوداه او اِسرائيل د خبردارى دپاره مالِک خُدائ پېغام ورُونکى او نبيان لېږلى وُو چې هغوئ فرمائيل، ”خپل بد عملونه پرېږدئ او زما حُکمونه ومنئ، چې په هغې کښې هغه شريعت شامل دے چې کوم ما ستاسو پلار نيکهٔ له ورکړے وو او د خپلو خِدمت کوونکو پېغمبرانو په ذريعه مې ستاسو په حواله کړے دے.“ ١٤ خو هغوئ به د هغهٔ په وينا باندې عمل نهٔ کولو، هغوئ د خپل پلار نيکهٔ په شان ضديان وُو، چا چې په مالِک خپل خُدائ پاک باندې يقين نهٔ کولو. ١٥ هغوئ هغه اصُول ونهٔ منل او هغه لوظ يې پوره نهٔ کړو کوم يې چې د هغوئ د پلار نيکهٔ سره کړے وو او هغوئ د هغهٔ خبردارى ته پام ونهٔ کړو. هغوئ د غلطو بُتانو عبادت وکړو او خپل ځانونه يې سپک کړل، هغوئ د ګېرچاپېره قومونو په رِواجونو باندې روان وُو او د مالِک خُدائ د هغه حُکم نافرمانى يې وکړه چې د هغوئ د رِواج نقل مهٔ کوئ. ١٦ هغوئ د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک ټول قانون مات کړو او د ځان دپاره يې د سخو په شکل کښې دوه د سرو زرو بُتان جوړ کړل، هغوئ د اشيرې بُت نښه هم جوړه

کړه، د ستورو عبادت يې وکړو او د بعل بُت خِدمت يې وکړو. ﴿١٧﴾ هغوئ خپل زامن او لوڼه د غېرو قومونو خُدايانو ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړل، هغوئ د فالګرو او قسمت ښودونکو سره مشورې وکړې او هغوئ خپل ځانونه هغه څۀ ته حواله کړل چې څۀ د مالِک خُدائ په نظر کښې غلط وُو او په دې کولو سره يې د هغۀ قهر راوپارولو. ﴿١٨﴾ مالِک خُدائ اِسرائيل ته غصه وو او د خپل حضور نه يې لرې کړل او صِرف د يهوداه بادشاهی يې په ځائ پرېښودله. ﴿١٩﴾ خو د يهوداه خلقو هم د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک قانون ونۀ منلو، هغوئ د هغه رِواجونو نقل شروع کړو چې کوم اِسرائيل خپل کړی وُو. ﴿٢٠﴾ مالِک خُدائ ټول اِسرائيل رد کړو، هغوئ له يې سزا ورکړه او ظالمانو دشمنانو ته يې حواله کړل او په آخر کښې يې د خپل حضور نه وشړل. ﴿٢١﴾ کله چې مالِک خُدائ اِسرائيل د يهوداه نه جدا کړو، نو اِسرائيل د نباط زوئ يربعام خپل بادشاه جوړ کړو. يربعام په هغوئ باندې مالِک خُدائ پرېښودو او په هغوئ باندې يې کبيره ګناه وکړه. ﴿٢٢﴾ هغوئ په يربعام پسې روان وُو او چې هغۀ کوم ګناهونه کړی وُو نو هغه ټول يې کول، ﴿٢٣﴾ چې په آخر کښې مالِک خُدائ هغوئ د خپل حضور نه لرې کړل، لکه څنګه چې هغۀ د خپلو خِدمت کوونکو پېغمبرانو په ذريعه خبردارے ورکړے وو چې داسې به وکړی. نو د اِسرائيل خلق اسور ته جلاوطن کړے شول، چرته چې تر اوسه پورې اوسيږی.

د اسوريانو د اِسرائيل په مُلک کښې اوسېدل

﴿٢٤﴾ د اسور بادشاه د بابل، کُوت، عِواه، حمات او سفروائم ښارونو نه خلق بوتلل او د سامريه په ښارونو کښې يې د اِسرائيل د خلقو په ځائ دېره کړل. هغوئ دا ښارونه قبضه کړل او هلته اوسېدل. ﴿٢٥﴾ کله چې هغوئ هلته اوسېدل نو په شروع کښې هغوئ د مالِک خُدائ عبادت نۀ کولو، نو هغۀ ازمری ورولېږل. او زمريانو د هغوئ نه څۀ کسان ووژل. ﴿٢٦﴾ د اسور بادشاه ته وئيلی شوی وُو چې کوم خلق هغۀ د سامريه په ښارونو کښې آباد کړی دی هغوئ د هغه مُلک د معبود په قانون باندې نۀ پوهيږی، نو څکه هغه معبود ازمری رالېږلی وُو چې هغوئ يې ووژل. ﴿٢٧﴾ نو هغه بادشاه حُکم وکړو چې، ”د هغه اِمامانو نه يو راولېږه چې کوم مونږ قېديان راوستی دی، هغه دې لاړ شی او هلته دې اوسيږی، چې خلقو ته د هغه مُلک د خُدائ قانون وښائی.“ ﴿٢٨﴾ نو يو اِسرائيلے اِمام لاړو چې کوم د سامريه نه راويستلے شوے وو او په بيت‌ايل کښې د اوسېدو دپاره لاړل، هلته يې خلقو ته دا ښودنه کوله چې د مالِک خُدائ عبادت به څنګه کوی. ﴿٢٩﴾ خو چې کوم خلق په سامريه کښې اوسېدل نو هر يو قوم خپل قومی بُتان جوړ کړل او دا يې په هغه علاقائی زيارتونو کښې کېښودل چې اِسرائيليانو جوړ کړی وُو. او هرې قبيلې په خپل خپل ښار کښې بُتان جوړ کړل. ﴿٣٠﴾ د بابل خلقو د سُکات بنات بُتان جوړ کړل، د کُوت خلقو، د نيرګل بُتان، د حمات خلقو، د اسيما بُتان، ﴿٣١﴾ د عِواه خلقو، د نِبحاز او ترتاق بُتان، او د سفروائم خلقو خپل بچی د ادرمُلِک او عنمُلک خُدايانو ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کول. ﴿٣٢﴾ دې خلقو د مالِک خُدائ عبادت هم کولو خو د هر قِسم خلقو نه يې اِمامان خوښ کړل چې په علاقائی عبادتخانو کښې د هغوئ دپاره نذرانې پېش کوی. ﴿٣٣﴾ نو هغوئ د مالِک خُدائ عبادت کولو، خو چې هغوئ د کومو مُلکونو نه راغلی وُو د هغې د رِواجونو په مطابق يې د خپلو خُدايانو عبادت هم کولو. ﴿٣٤﴾ هغوئ تر نن ورځې پورې هغه رِواجونه کوی. هغوئ نۀ د مالِک خُدائ عبادت کوی او نۀ د هغه قانون او حُکمونه منی چې کوم يې د يعقوب اولاد له ورکړی وُو، يعقوب له اِسرائيل نوم ورکړے شوے وو. ﴿٣٥﴾ مالِک خُدائ د هغوئ سره يو لوظ کړے وو او هغوئ له يې حُکم ورکړے وو چې، ”د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ، هغوئ ته سجده مۀ کوئ، د هغوئ خِدمت مۀ کوئ او هغوئ ته قرباني مۀ پېش کوئ. ﴿٣٦﴾ تاسو دې زما يعنې مالِک خُدائ تابعداری کوئ، چا چې د لوئ طاقت او قوت سره د مِصر نه راوويستلئ، تاسو به ما ته سجده کوئ او ما ته به قرباني پېش کوئ. ﴿٣٧﴾ تاسو به همېشه هغه قانون او حُکمونه منئ چې کوم ما درته ليکلی دی. تاسو دې د نورو خُدايانو عبادت ونۀ کړئ، ﴿٣٨﴾ او تاسو هغه لوظ مۀ هېروئ چې کوم ما درسره کړے دے. او چې تاسو د نورو معبودانو عبادت ونۀ کړئ، ﴿٣٩﴾ خو تاسو زما، يعنې د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت کوئ او زۀ به تاسو د خپلو دشمنانو نه بچ کړم.“ ﴿٤٠﴾ خو هغه خلقو به غوږ نۀ نيولو او په خپلو زړو رِواجونو باندې يې عمل کولو. ﴿٤١﴾ نو هغه خلقو د مالِک خُدائ عبادت کولو، د خپلو بُتانو عبادت يې هم کولو، نو د هغوئ اولاد تر نن ورځې پورې هم دغه کار نۀ پرېږدی.

د یهوداه بادشاه حزقیاه

۱۸ ۱ نو د اِسرائيل بادشاه د ايله زوئ هوسيع د بادشاهۍ په درېم کال د احاز زوئ حزقياه د يهوداه بادشاه جوړ شو ۲
چې عُمر يې پينځويشت کاله وو او په يروشلم باندې يې نهۀويشت کاله بادشاهي وکړه. د هغۀ مور ابياه د زکرياه لور وه. ۳ د
خپل پلار نيکۀ داؤد په مِثالونو يې عمل وکړو، هغۀ هغه کار کولو چې د مالِک خُدائ په نظر کښې ښۀ وو. ۴ هغۀ علاقائی
عبادتخانې تباه کړې، د کاڼی ستنې يې ماتې کړې او د اشيرې بُت نښې يې راوغورزولې. هغۀ د زېړو مار هم ټوټې ټوټې کړو چې
موسىٰ جوړ کړے وو، چې نوم يې نحشتان وو. ځکه چې تر اوسه پورې اِسرائيلو دې ته خوشبوئی سوزوله. ۵ حزقياه په
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو په خُدائ پاک باندې ايمان لرلو، په يهوداه کښې د هغۀ په شان بل بادشاه نۀ مخکښې او نۀ وروستو
تېر شوے دے. ۶ هغه د مالِک خُدائ وفادار وو او هيڅکله يې د هغۀ نافرمانی نۀ وه کړې او هغه ټول حُکمونه يې پوره منل
چې مالِک خُدائ موسىٰ له ورکړی ؤو. ۷ نو مالِک خُدائ د هغۀ مل وو او هغه په هر کار کښې کامياب وو. هغۀ د اسور د
بادشاه خِلاف بغاوت وکړو او د هغۀ خِدمت يې نۀ کولو. ۸ هغۀ فلستيانو له شکست ورکړو او د وړوکی کلی نه واخله تر لوئ
ښار پورې يې قبضه کړل چې په دې کښې غزه او ګېرچاپېره علاقه شامله وه. ۹ د حزقياه د بادشاهۍ په څلورم کال، چې په
اِسرائيل باندې د هوسيع د بادشاهۍ اووم کال وو، د اسور بادشاه سلمنسر په اِسرائيل حمله وکړه او سامريه يې محاصره کړو.
۱۰ د محاصرې په درېم کال، د سامريه زوال وشو، دا د حزقياه د بادشاهۍ شپږم کال وو او د هوسيع د بادشاهۍ نهم کال وو.
۱۱ د اسور بادشاه د اِسرائيل خلق اسور ته قېديان بوتلل او د هغوئ څۀ کسان په خلع ښار کښې، څۀ د خابور سيند سره نزدې
د جوزان په ضِلع کښې او څۀ د ماديو په ښارونو کښې يې آباد کړل. ۱۲ د سامريه زوال ځکه وشو چې د اِسرائيل خلق د مالِک
خُدائ د خپل خُدائ پاک تابعداری نۀ کوله او هغۀ سره يې کړے لوظ مات کړو او د هغه ټول قانون نافرمانی يې وکړه چې خپل
خِدمت کوونکی موسىٰ له يې ورکړے وو. هغوئ به نۀ ورته غوږ نيولو او نۀ به يې پرې عمل کولو.

د اسوريانو يروشلم له دهمکی ورکول

۱۳ د حزقياه د بادشاهۍ په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سينحرب، د يهوداه په ټخو دېوالونو په ښارونو باندې حمله
وکړه او فتح يې کړل. ۱۴ حزقياه سينحرب بادشاه له يو پيغام ولېږلو، چې هغه په لکيس کښې وو، ”زما نه غلطی شوې ده،
مِهربانی وکړه چې خپله حمله بنده کړه او چې تۀ څومره پېسې غواړې نو زۀ به يې درکړم.“ نو بادشاه ترې نه وغوښتل چې
حزقياه هغۀ له لس زره کلو سپين زر او زر کلو سرۀ زر ورولېږی. ۱۵ نو حزقياه هغۀ ته د مالِک خُدائ د کور او د محل د
خزانې ټول سپين زر ورولېږل، ۱۶ هغۀ د مالِک خُدائ کور د دروازو نه او هغه سرۀ زر هم راوشوکول چې هغۀ ورباندې په
خپله چوکاټونه پټ کړی ؤو او سينحرب له يې ورولېږل. ۱۷ د اسور بادشاه د لکيس نه يو لوئ لښکر ولېږلو چې په يروشلم
کښې په حزقياه باندې حمله وکړی، چې د دې مشری د هغۀ درې غټو آفسرانو کوله. کله چې هغوئ يروشلم ته ورسېدل، نو
هغوئ د ولې سره سړک قبضه کړو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبۀ راتلې، دا د هغه سړک سره نزدې وو چې کوم د دهوبی
پټی ته تلو. ۱۸ کله چې هغوئ حزقياه بادشاه راوغوښتلو، نو د هغۀ درې آفسران د هغوئ سره مِلاوېدو دپاره ور ووتل يعنې، د
خِلقياه زوئ اِلياقيم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوئ يوآخ، چې د حِساب کِتاب مشر وو. ۱۹
يو اسوری آفسر هغوئ ته ووئيل چې، ”بادشاه په دې باندې پوهېدل غواړی چې حزقياه په څۀ باندې ايمان لری چې دومره
اعتباری دے؟ ۲۰ ستا په خيال تشې خبرې د فوجی تکړهتوب او طاقت ځائ نيولے شی؟ ستا يقين په چا دے چې زما خِلاف
بغاوت کوې؟ ۲۱ تۀ د مِصر نه دا طمع کوې چې هغه به ستا مدد وکړی، خو دا به د لوخې د پاڼې د امسا په شان وی، چې لاس
به دې غوڅ او زخمی کړی. نو د مِصر بادشاه فِرعون باندې چې کله څوک بهروسه وکړی نو هغه داسې وی. ۲۲ يا به تۀ ما ته
دا ووائې چې تۀ په مالِک خُدائ په خپل خُدائ پاک باندې بهروسه کوې. خو دا هغه خُدائ پاک نۀ دے چې حزقياه د هغۀ
علاقائی عبادتخانې او قربانګاه ختمې کړې، او هغۀ د يهوداه او د يروشلم خلقو ته وفرمائيل چې صِرف په يروشلم کښې د
قربانګاه سره عبادت کوئ. ۲۳ نو خبره واورئ، زما د نېک د اسور بادشاه سره معاهده وکړئ، زۀ به تاسو له دوه زره آسونه
درکړم کۀ تاسو دومره سړی پېدا کړل چې په دې باندې سوارۀ شی. ۲۴ تۀ د اسور د يو معمولی آفسر برابر هم نۀ يې او تۀ بيا
هم په طمع يې چې مِصريان به جنګی ګاډی او آسونه راولېږی. ۲۵ ستا په خيال ما د مالِک خُدائ د مدد نه بغير ستا په مُلک

حمله کړې ده او تباه کړې مې دي؟ ما ته مالِک خُدائ په خپله فرمائيلى دى چې په دې باندې حمله وکړم او تباه يې کړم.“ ۲۶
نو اِلياقيم، شبناه او يوآخ هغه آفسر ته ووئيل، ”تهٔ د خپلو نوکرانو سره په آرامى ژبه کښې خبرې وکړه، مونږ په دې پوهيږو. مونږ
سره په عبرانى کښې خبرې مهٔ کوه، ځکه چې په دېوال باندې خلق به يې واورى.“ ۲۷ هغهٔ ورته ووئيل، ”ستا خيال دا دے څهٔ
چې يواځې تهٔ او بادشاه هغه خلق يئ چې زما نبک تاسو ته د دې هر څهٔ وئيلو دپاره رالېږلے يم؟ نه، زهٔ هم هغه خلقو ته وايم
کوم چې په دېوال ناست دى، ستاسو په شان هغوئ به هم خپل غُل وخورى او خپلې متيازې به وڅښى.“ ۲۸ بيا هغه آفسر
ودرېدو او په عبرانى کښې يې آواز وکړو، ”د لوئ بادشاه، د اسور د بادشاه خبره واورئ. ۲۹ بادشاه داسې وائى چې حزقياه مو
دوکه نهٔ کړى. حزقياه تاسو زما د لاس نه نهٔ شى بچ کولے. ۳۰ او هغه دې ته مهٔ پرېږدئ چې تاسو ته ووائى چې په مالِک
خُدائ يقين وکړئ. دا خيال مهٔ کوئ چې مالِک خُدائ به تاسو بچ کړى او چې هغه به زمونږ اسورى لښکر ستاسو د ښار قبضه
کولو نه ايسار کړى. ۳۱ حزقياه ته غوږ مهٔ نيسئ. د اسور بادشاه تاسو له حُکم درکوى چې د ښار نه راوځئ او ما سره روغه
وکړئ. تاسو ته به اجازت وى چې د خپلو د انګورو باغونو نه انګور خورئ او د اينځر د ونو نه اينځر خورئ او د خپلو کُوهيانو
نه اوبهٔ څښئ، ۳۲ تر دې پورې چې بادشاه تاسو بيا په يو داسې مُلک کښې آباد کړى لکه چې ستاسو خپل وى، چې هلته د
انګورو باغونه وى چې تاسو له مے درکوى او چې هلته د روټۍ تيارولو دپاره غله وى، هغه د زيتُونو د ونو، د زيتُونو تېلو او د
شاتو مُلک دے. کهٔ تاسو هغه څهٔ کوئ چې څهٔ حُکم يې درکوى، نو تاسو به نهٔ مرئ او ژوندى به يئ. حزقياه مو چې دوکه نهٔ
کړى چې درته ووائى چې مالِک خُدائ به مو بچ کړى. ۳۳ د نورو قومونو خُدايانو خپل خلق د اسور د بادشاه نه کله بچ کړى
دى؟ ۳۴ د حمات او ارفاد خُدايان اوس چرته دى؟ د سفروائم، هينع او عِواه خُدايان چرته دى؟ سامريه بل چا بچ کړے شو
څهٔ؟ ۳۵ د دې ټولو مُلکونو خُدايانو کله هم خپل مُلک زمونږ د بادشاه نه بچ کړے دے څهٔ؟ نو مالِک خُدائ به يروشلم زما نه
څنګه بچ کړى؟“ ۳۶ خو خلق خاموش وُو او يوه خبره يې هم نهٔ کوله ځکه چې حزقياه حُکم ورکړے وو چې، ”هغهٔ له جواب
مهٔ ورکوئ.“ ۳۷ نو اِلياقيم، شبناه او يوآخ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او هغوئ لاړل او چې د اسور آفسر څهٔ وئيلى وُو
هغه يې بادشاه ته ووئيل.

د بادشاه يشعياه نه مشوره غوښتل

۱۹ ۱ څنګه چې حزقياه بادشاه د هغوئ بيان واورېدو، نو هغهٔ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې يې
واغوستلې او د مالِک خُدائ کور ته ننوتو. ۲ هغهٔ د محل مشر آفسر اِلياقيم، د دربار منشى شبناه، او مشران اِمامان، د
آموص زوئ يشعياه پېغمبر له ولېږل، دې ټولو د ټاټ جامې اغوستې وې. ۳ هغوئ ته يې ووئيل چې يشعياه له دا پېغام
ورسوئ، ”نن د خفګان، ملامتيا او د شرم ورځ ده. مونږ د هغه ښځې په شان يُو چې ماشوم يې پېدا کيږى، خو د پېدا کېدو
طاقت نهٔ لرى. ۴ د اسور بادشاه خپل مشر آفسر د ژوندى خُدائ د بې‌عزتۍ کولو دپاره رالېږلے دے. مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک دې د دې بې‌عزتۍ نه خبر شى او چې چا دا بې‌عزتى کړې وى نو هغوئ له دې سزا ورکړى. زمونږ د ژوندو پاتې خلقو
دپاره خُدائ پاک ته سوال وکړئ.“ ۵ کله چې يشعياه ته د حزقياه بادشاه پېغام مِلاو شو، ۶ نو يشعياه هغوئ ته وفرمائيل،
”خپل نبک ته ووايئ چې مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، کومې خبرې تا اورېدلې دى د هغې په وجه مهٔ يرېږه، چې د اسور
بادشاه نوکرانو په هغې کښې زما ګستاخى کړې ده. ۷ غوږ ونيسه، مالِک خُدائ به په بادشاه باندې يوه افواه واوروى نو هغه
به واپس خپل مُلک ته لاړ شى او مالِک خُدائ به يې هلته په چا ووژنى.“

د اسوريانو بله دهمکى ورلېږل

۸ د اسور آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلے دے او د نزدې ښار لِبناه خِلاف جنګ کوى، نو هغه ورَغلو چې مشوره
ورسره وکړى. ۹ اسوريانو له دا خبر ورورسېدو چې د ايتهوپيا بادشاه ترهاقه د مشرى لاندې مِصرے لښکر په هغوئ باندې د
حملې دپاره راروان دے. کله چې بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د يهوداه بادشاه حزقياه له دا پېغام ولېږلو ۱۰ چې هغهٔ ته
داسې ووائى، ”په کوم خُدائ چې تاسو يقين کوئ هغهٔ تاسو ته فرمائيلى دى چې تاسو به زما په قبضه کښې نهٔ راځئ، خو چې په

هغهٔ باندې دوکه نهٔ شئ. ١١ ګورئ چې د اسور بادشاه د کوم مُلک تباه کولو فېصله وکړی نو په هغې باندې څهٔ کوی، ستاسو
خيال دے چې خلاص به شئ؟ ١٢ زما پلار نيکهٔ د جوزان، حاران او رصف ښارونه تباه کړل، د بيت‌عدن خلق يې ووژل چې
کوم په تلسار کښې اوسېدل او د هغوئ يو خُدائ هم هغوئ بچ نهٔ کړل. ١٣ د حمات، ارفاد، سفروائم، هينع او د عِواه ښارونو
بادشاهان چرته دی؟“ ١٤ حزقياه بادشاه د پېغام وړونکو نه خط واخستلو او وې لوستلو. بيا هغه د مالِک خُدائ کور ته لاړو او
خط يې هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودو، ١٥ او دُعا يې وکړه، ”اے مالِکه خُدايه، د اِسرائيل خُدايه پاکه، تهٔ د وزرو
والا مخلوق په مينځ کښې په تخت ناست يې، يواځې تهٔ خُدائ پاک يې، چې د دُنيا په ټولو بادشاهانو باندې حکومت کوې. تا
زمکه او آسمان پيدا کړی دی. ١٦ نو مالِکه خُدايه، چې په مونږ څهٔ کيږی هغې ته وګوره. هغه ټولې خبرې واوره چې سينحرب
يې تا يعنې ژوندی خُدائ پاک ته د بې‌عزتۍ دپاره کوی. ١٧ مالِکه خُدايه، دا رښتيا دی چې د اسور بادشاهانو ډېر قومونه تباه
کړی دی او د هغوئ زمکې يې شاړې کړې دی. ١٨ او د هغوئ خُدايان يې اور ته اچولی دی او سوزولی يې دی، اسوريانو دا
ځکه تباه کړے شول، چې په حقيقت کښې دا خُدايان نهٔ وُو او تش د لرګو او کاڼو نه انسانانو جوړ کړی وُو. ١٩ نو زمونږ
مالِکه خُدايه پاکه، مونږ د اسوريانو نه بچ کړه او اے مالِکه خُدايه، د دُنيا ټولو قومونو ته به پته ولګی چې صرف تهٔ رښتونے
خُدائ پاک يې.“

بادشاه ته د يشعياه پېغام

٢٠ بيا د آموص زوئ يشعياه حزقياه له دا پېغام ولېږلو، ”مالِک خُدائ د اِسرائيل خُدائ پاک فرمائی چې، ما د اسوريانو
بادشاه سينحرب په حقله ستا دُعا اورېدلې ده. ٢١ مالِک خُدائ په دې حقله فرمائيلی دی چې، پېغله لور صيون تا پورې خاندی
او تا ته سپک ګوری. ٢٢ دا تهٔ په چا پورې خندا کوې او د چا بې‌عزتی کوې؟ تهٔ زما يعنې د اِسرائيلو مقدس خُدائ پاک بې‌عزتی
کوې. ٢٣ تا ما له ستا پېغام وړُونکی راولېږل چې ما ته دا لافې ووهی چې تا د خپلو ټولو جنګی ګاډو سره د لبنان اوچت غرونه
فتح کړی دی، هلته دې د دِيار لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې او چې تهٔ د ځنګلو هغه ګڼو برخو ته ورسېدلې. ٢٤ تا
لافې وهلې چې تا کوهی وکنستل او په پردو مُلکونو کښې دې اوبهٔ وڅښلې او ستا فوجيانو د پښو سره د نيل درياب اوچ کړو.
٢٥ تهٔ خبر نهٔ يې چې ما د دې هر څهٔ ډېر د مخکښې نه منصوبه جوړه کړې وه؟ او اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت
درکړو چې د پَخو ديوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل کړې. ٢٦ د هغه ځائ خلق کمزوری وُو، هغوئ يرېدلی او شرمېدلی
وُو. هغوئ په پټی کښې د بوټو په شان وُو يا لکه چې په چت باندې واښهٔ شوی وی چې د نمرخاتهٔ ګرمې هوا وهلی وی. ٢٧ خو
ما ته پته ده چې تهٔ څهٔ کوې او چرته ځې او چې تهٔ ما ته څومره غصه يې. ٢٨ ما ته ستا د غضب او غرور خبر رارسېدلے
دے، نو زهٔ به ستا په پوزه کښې کُنډه او ستا په خولهٔ کښې واګې اچوم او چې په کومه لار راغلے يې نو په هغې به دې واپس
ولېږم.“ ٢٩ نو يشعياه حزقياه بادشاه ته وفرمائيل، ”څهٔ چې کېدونکی دی نو د هغې په حقله به درته ووايم. په دې کال او په بل
کال به تهٔ قدرتی شوے خوراک خورې، خو په درېيم کال به غله وکرې او وبه يې رېبې او د انګورو باغونه به وکرې او انګور به
وخورې. ٣٠ په يهوداه کښې چې کوم کسان ژوندی پاتې دی، نو هغوئ به د هغه بوټو په شان آباد شی چې جرړې يې په زمکه
کښې ژورې ځی او مېوه کوی. ٣١ په يروشلم کښې او د صيون په غرهٔ باندې به خلق ژوندی پاتې شی، ځکه چې د مالِک خُدائ
ربُ الافواج غېرت به داسې وکړی. ٣٢ مالِک خُدائ د اسور بادشاه په حقله فرمائيلی دی، هغه به دې ښار ته نهٔ ننوځی او نهٔ به
د دې خِلاف يو غشے ولی. يو فوجی به هم د ډال سره دې ښار ته نزدې رانهٔ شی او د دې محاصرې دپاره به د خاورو ډېرے
جوړ نهٔ کړے شی. ٣٣ هغه چې په کومه لار راغلے وی نو په هغې به واپس لاړ شی او ښار ته به دننه لاړ نهٔ شی. ما، يعنې مالِک
خُدائ داسې فرمائيلی دی. ٣٤ د خپل عزت او د خپل خِدمت کوونکی داؤد د خاطره به زهٔ د دې ښار ساتنه او حِفاظت کوم.“
٣٥ په هغه شپه د اسوريانو خېمو ته د مالِک خُدائ يوه فرښته ننوتله او يو لاک پينځهٔ اتيا زره فوجيان يې ووژل. په درېيمې
سحر وختی هغوئ ټول هلته مړهٔ پراتهٔ وُو. ٣٦ بيا د اسور بادشاه سينحرب راواپس شو او نينوه ته لاړو. ٣٧ يوه ورځ چې هغهٔ
د خپل معبود نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو، نو د هغهٔ دوو زامنو ادرمُلِک او شراضر هغه د خپلو تُورو سره ووژلو او
بيا هغوئ د ارارات مُلک ته وتښتېدل. د هغهٔ يو بل زوئ اسرحدون د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیماریدل او بیا روغیدل

۲۰ (۱) په هغه ورځو کښې حزقیاه بادشاه بیمار شو او مرګ ته نزدې وو. د آموص زوئ، یشعیاه پېغمبر ورَغلو او هغهٔ ته یې
وفرمائیل، ”مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې خپلې معاملې سمبال کړه. ځکه چې تهٔ به مړ کېږې، تهٔ به روغ نهٔ شې.“ (۲) حزقیاه
مخ دېوال ته واړولو او دُعا یې وکړه، (۳) ”مالِکه خُدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په ایمانداری او د زړهٔ د اخلاصه ستا خِدمت
کړے دے او ستا د رضا دپاره مې هر کار کړے دے.“ او هغهٔ ډېر په چغو چغو وژړل. (۴) یشعیاه د بادشاه نه روان شو، خو
هغه لا د محل د مرکزی دربار نه تېر شوے نهٔ وو چې د مالِک خُدائ کلام پرې نازل شو، (۵) ”د مالِک خُدائ د خلقو بادشاه
حزقیاه له واپس لاړ شه او هغهٔ ته ووایه، ما یعنې مالِک خُدائ، ستا د پلار نیکهٔ داؤد خُدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا
اوښکې مې لیدلې دی. زهٔ به تا روغ کړم او په درېم ورځ کښې به د مالِک خُدائ کور ته لاړ شې. (۶) زهٔ به ستا په عُمر کښې
پینځلس کاله نور زیات کړم. زهٔ به تا او د یروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ کړم. زهٔ به د خپل عزت او د خپل خِدمت
کوونکی داؤد د خاطره د دې ښار حِفاظت کوم.“ (۷) بیا یشعیاه د بادشاه کسانو ته وفرمائیل چې د هغهٔ په دانه باندې د اینځر
نه جوړ شوے مرهم ولګوئ، نو هغه به روغ شی. (۸) حزقیاه بادشاه تپوس وکړو، ”د دې ثبوت نښه به څهٔ وی چې مالِک خُدائ
به ما روغ کړی او په درېمه ورځ به د مالِک خُدائ کور ته لاړ شم؟“ (۹) یشعیاه ورته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ به د دې نښه درته
وښائی چې هغه به خپله وعده پوره کړی. نو ستا خنګه خوښه ده چې دا سورے لس قدمه مخکښې لاړ شی یا لس قدمه وروستو
لاړ شی؟“ (۱۰) حزقیاه ورته وفرمائیل، ”دا آسان دی چې په پوړی باندې سورے لس قدمه مخکښې لاړ شی. دا لس قدمه وروستو
بوځه.“ (۱۱) یشعیاه مالِک خُدائ ته سوال وکړو او مالِک خُدائ د احاز په پوړی باندې سورے لس قدمه وروستو بوتلو.

د بابل پېغام وړُونکی

(۱۲) تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوئ، مرودک‌بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار دے، نو هغهٔ ورله یو
خط او یوه تُحفه ولېږله. (۱۳) حزقیاه پېغام وړونکو ته په خېر راغلے ووئیل او هغوئ ته یې خپل سرهٔ زر، سپین زر، خپلې
مصالحې او قیمتی تېل او خپل ټول فوجی سامان وښودلو. د هغهٔ د ګودام په کوټو کښې یا د هغهٔ د بادشاهۍ په بل ځائ کښې هم
داسې څهٔ نهٔ وُو چې هغهٔ ورته ښودلی نهٔ وُو. (۱۴) بیا یشعیاه پېغمبر حزقیاه بادشاه له لاړو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”دا سړی د
کوم ځائ نه راغلی دی او هغوئ تا ته څهٔ وفرمائیل؟“ حزقیاه ورته ووئیل، ”هغوئ د یو لرې مُلک بابل نه راغلی دی.“ (۱۵)
یشعیاه ترې نه تپوس وکړو، ”په محل کښې یې څهٔ ولیدل؟“ حزقیاه بادشاه جواب ورکړو، ”هغوئ هر څهٔ ولیدل. زما په خزانه
کښې داسې څهٔ نشته چې ما ورته ښودلی نهٔ وی.“ (۱۶) بیا یشعیاه بادشاه ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ تعالیٰ داسې فرمائی چې
(۱۷) یو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل کښې هر یو څیز، چې ستا پلار نیکهٔ تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل
ته یوړلے شی. هیڅ به هم پاتې نهٔ شی. (۱۸) ستا څهٔ اولاد به بوتلے شی او د هغوئ نه به خصیان جوړ کړے شی چې د بابل
بادشاه په محل کښې خِدمت کوی.“ (۱۹) نو حزقیاه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغهٔ په ژوند کښې به امن او تحفُظ
وی، نو هغهٔ ورته ووئیل، ”تا چې ما له د مالِک خُدائ نه کوم پېغام راوړے دے هغه ښهٔ دے.“

د حزقیاه د بادشاهۍ ختمېدل

(۲۰) نور هر څهٔ چې حزقیاه بادشاه کړی وُو، د هغهٔ د بهادرۍ کارنامې او هغه حِساب کِتاب چې هغهٔ ډنډ جوړ کړے وو او چې
یو سورنګ یې کنستلے وو چې ښار له اوبهٔ راولی، دا هر څهٔ د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. (۲۱) حزقیاه
مړ شو او د هغهٔ زوئ منسی د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه منسی

۲۱ (۱) منسی د دولسو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ په یروشلم پینځهٔ پنځوس کاله بادشاهی وکړه. د

هغۀ مور حفصيباه وه. ۲ منسى د هغه قومونو پليت رِواجونه کول چې مالِک خُدائ د اِسرائيلو نه وړاندې شړلى وُو، او په دې
کولو يې د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه. ۳ هغۀ د غېرو قومونو د عبادت ځايونه بيا جوړ کړل کوم چې د هغۀ پلار حزقياه
تباه کړى وُو، هغۀ د بعل د عبادت دپاره قربانګاه جوړې کړې او د اِسرائيل بادشاه اخى‌اب په شان د اشيرې بُت نښه يې جوړه
کړه. منسى د ستورو عبادت هم کولو. ۴ هغۀ د مالِک خُدائ په کور کښې د غېرو قومونو قربانګاه جوړې کړې، په هغه ځائ
کښې چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، ”زما نوم به په يروشلم کښې هميشه باقى پاتې وى.“ ۵ د مالِک خُدائ د کور په دوو
درباړونو کښې هغۀ د ستورو د عبادت دپاره قربانګاه جوړې کړې. ۶ هغۀ خپل زوئ د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړو.
هغۀ د کوډو او جادو نه کار واخستو او قسمت ښودونکو او فالګرو سره يې مشورې کولې. هغۀ د مالِک خُدائ خِلاف لويه ګناه
وکړه او د هغۀ غصه يې راوپاروله. ۷ هغۀ د اشيرې بُت نښه د مالِک خُدائ په کور کښې کېښوده، چې د دې په حقله مالِک
خُدائ داؤد او د هغۀ زوئ سليمان ته فرمائيلى وُو، ”په يروشلم کښې، په دې کور کښې هغه ځائ دے چې ما د بنى اِسرائيلو د
ټولو دولسو قبيلو نه خوښ کړے دے چې چرته به زما د نوم درناوے کيږى. ۸ او کۀ اِسرائيليان زما ټول حُکمونه منى او هغه
ټول قانون ومنى چې زما خِدمت کوونکى موسىٰ هغوئ له ورکړے دے، نو هغوئ به د هغه مُلک نه نۀ شى شړلے چې ما د
هغوئ پلار نيکۀ له ورکړے وو.“ ۹ خو د يهوداه خلقو د مالِک خُدائ تابعدارى نۀ کوله او منسى هغوئ د هغې نه هم لويو
ګناهونو کولو طرف ته بوتلل چې کوم هغه قومونو کړى وُو چې مالِک خُدائ هغوئ د هغه مُلک نه شړلى وُو چې په کوم وخت
کښې د هغۀ خلق مخ په وړاندې تلل. ۱۰ د خپلو خِدمت کوونکو پېغمبرانو په ذريعه مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، ۱۱ ”منسى
بادشاه حرام کارونه کړى دى، د هغه کارونو نه هم ډېر بد چې کوم کنعانيانو کړى وُو، او هغۀ د خپلو بُتانو سره د يهوداه خلق د
ګناه طرف ته بوتلى وُو. ۱۲ نو زۀ مالِک خُدائ د اِسرائيل خُدائ پاک په يروشلم او په يهوداه يو داسې افت راولم چې هر څوک
د دې نه خبر شى نو په هغوئ به وېښتۀ زيګ‌زيګ ودرېږى. ۱۳ زۀ به يروشلم له داسې سزا ورکړم لکه چې سامريه، د اِسرائيل
بادشاه اخى‌اب او د هغۀ اولاد له مې ورکړې وه. زۀ به يروشلم د دې د خلقو نه داسې خالى کړم، لکه چې څوک لوښے صفا
کړى او په بل مخ يې واړوى. ۱۴ چې کوم خلق ژوندى پاتې وى نو زۀ به يې پرېږدم او خپلو دشمنانو ته به يې حواله کړم، چې
فتح يې کړى او د هغوئ مُلک لوټ کړى. ۱۵ زۀ د خپلو خلقو سره داسې څکه کوم چې هغوئ زما خِلاف ګناه کړې ده. او د
هغه وخت نه چې د هغوئ پلار نيکۀ د مِصر نه راوتلى دى تر نن ورځې پورې يې زما غصه راپارولې ده.“ ۱۶ منسى دومره ډېر
بې‌ګناه خلق قتل کړل چې د يروشلم د يو سر نه تر بل سر پورې وينې بهېدلې، د دې نه علاوه هغۀ د يهوداه خلق د بُت پرستۍ
طرف ته بوتلل او هغوئ يې دې ته جوړ کړل چې د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړى. ۱۷ نور هر څۀ چې منسى کړى وُو، سره د
هغه ګناهونو چې هغۀ کړى وُو، نو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۱۸ منسى مړ شو او د محل په باغ
يعنې د عُزا په باغ کښې ښخ شو، د هغۀ زوئ امون د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امون

۱۹ امون د دوويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او دوه کاله يې په يروشلم بادشاهى وکړه. د هغۀ مور مسلمت
وه چې د يُطبه د ښار د حروص لور وه. ۲۰ د خپل پلار منسى په شان، هغۀ هم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه، ۲۱ هغه د
خپل پلار په نقش قدم باندې روان وو او چې د هغۀ پلار د کومو بُتانو خِدمت کړے وو نو هغۀ هم ورته سجدې لګولې. ۲۲ هغۀ
مالِک خُدائ، د خپل پلار نيکۀ خُدائ پاک رد کړو او د مالِک خُدائ د حُکمونو نافرمانى يې وکړه. ۲۳ د امون آفسرانو د هغۀ
خِلاف منصوبه جوړه کړه او په محل کښې يې ووژلو. ۲۴ د يهوداه خلقو د امون قاتِلان ووژل او د هغۀ زوئ يوسياه يې د هغۀ
په ځائ بادشاه جوړ کړو. ۲۵ امون چې نور هر څۀ کړى وُو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۲۶
امون د عُزا د باغ په اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ يوسياه د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يوسياه

۲۲ ۱ يوسياه د اتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او هغۀ په يروشلم باندې يو دېرش کاله بادشاهى وکړه. د هغۀ مور

جدیده وه، چې د بُصقت ښار د عداياه لور وه. ⓶ يوسياه هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو، هغهٔ د خپل پلار نيکهٔ داؤد په مِثالونو عمل کولو او د دې نه يو خوا بل خوا نهٔ اوړېدو.

د تورات شريف موندلے کېدل

⓷ د خپلې بادشاهۍ په اتلسم کال، يوسياه بادشاه د دربار منشى سافن چې د اصلياه زوئ او مسلام نمسے وو، د دې حُکم سره د مالِک خُدائ کور ته ولېږلو، ⓸ "مشر اِمام خِلقياه له لاړ شه او د هغه پېسو پته ولګوه چې د مالِک خُدائ د کور د ننوتلو په دروازه کښې خادمانو د خلقو نه راغونډې کړې دى. ⓹-⓺ او هغهٔ ته ووايه چې پېسې هغه سړو له ورکړى کوم چې د مالِک خُدائ د کور د مرمت مشران دى. هغوئ به ترکاڼانو، ټېکدارانو او ګلکارانو له مزدورى ورکوى او چې په مرمت کښې څهٔ لرګى او کاڼى استعماليږى نو هغه دې اخلى. ⓻ خو چې هغوئ له کومې پېسې ورکړے شوې وى نو د هغې حِساب کِتاب ورسره مهٔ کوئ، ځکه چې هغوئ د ايماندارۍ سره لين دين کوى." ⓼ سافن منشى خِلقياه ته د بادشاه حُکم ورسولو او خِلقياه هغهٔ ته ووئيل چې هغهٔ د مالِک خُدائ په کور کښې د تورات کِتاب موندلے دے. خِلقياه کِتاب ورکړو او سافن ولوستلو. ⓽ بيا هغه واپس بادشاه له لاړو او د دې نه يې خبر کړو، "د مالِک خُدائ په کور کښې چې کومې پېسې جمع شوې وې هغه ستا خِدمت کوونکو اخستې دى او هغه سړو له يې ورکړې دى چې د مرمت مشران دى." ⓾ او هغهٔ ووئيل، "ما سره دلته يو کِتاب دے چې خِلقياه راکړے دے." او بادشاه ته يې دا ولوستلو. ⑪ کله چې بادشاه د شريعت د کِتاب خبرې واورېدې، نو هغهٔ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، ⑫ او خِلقياه اِمام، د سافن زوئ اخيقام، د ميکاياه زوئ عکبور، د دربار منشى سافن او د بادشاه نوکر عساياه له يې دا حُکم ورکړو، ⑬ "لاړ شئ او د مالِک خُدائ سره، زما او د يهوداه د ټولو خلقو دپاره د دې کِتاب د تعليماتو خبره وکړئ. مالِک خُدائ مونږ ته سخت غصه دے ځکه چې دا کِتاب کومې خبرې کوى نو زمونږ پلار نيکهٔ په دې باندې عمل نهٔ دے کړے." ⑭ نو خِلقياه، اخيقام، عکبور، سافن او عساياه لاړل چې د خُلده نومې ښځې سره مشوره وکړى، هغه يوه پېغمبره وه چې د يروشلم په نوې محله کښې اوسېدله. (د هغې خاوند سلوم، د تِقوه زوئ او د خرخس نمسے، د مالِک خُدائ د کور د جُوګو مشر وو.) نو هغوئ ورته خبره وکړه، ⑮ او هغې هغوئ ته ووئيل چې واپس بادشاه له لاړ شئ ⑯ او د مالِک خُدائ دا پېغام هغهٔ له ورکړئ، "زهٔ به يروشلم او د دې ټولو خلقو له سزا ورکړم لکه څنګه چې په هغه کِتاب کښې ليکلے شوى دى چې بادشاه ولوستلو. ⑰ هغوئ زهٔ رد کړے يم او نورو خُدايانو ته يې نذرانې پېش کړې دى او چې هغوئ څهٔ کړى دى د هغې په وجه يې زما غصه راپاروِلې ده. زما غصه د يروشلم خِلاف راپاخېدلې ده او دا به نهٔ سړېږى. ⑱ او په خپله بادشاه ته، زهٔ مالِک خُدائ د اِسرائيل خُدائ پاک داسې وايم، چې په کِتاب کښې څهٔ ليکلى دى تا هغې ته غوږ ونيولو، ⑲ او کله چې تا واورېدل چې ما يروشلم او د دې خلقو له د سزا ورکولو خبره کړې ده، نو توبه دې وويستله او عاجزى دې ښکاره کړه، جامې دې وشلولې او ودې ژړل. دا ښار به شاړ او ويجاړ کړم چې خلق به ورباندې لعنت وائى. خو ما ستا سوال اورېدلے دے، ⑳ خو چې زهٔ کومه سزا يروشلم له ورکوم هغه به ستا په ژوند کښې نهٔ راځى. تهٔ به په خبر سره مړ شې." نو هغه سړى د دې پېغام سره يوسياه بادشاه له راواپس شول.

د يوسياه د غېرو قومونو عبادتخانې ختمول

۲۳ ⓵ بيا يوسياه بادشاه د يهوداه او يروشلم ټول مشران راوغوښتل، ⓶ او هغوئ په يو ځائ د مالِک خُدائ کور ته لاړل، چې اِمامان، پېغمبران او باقى نور ټول خلق د واړو نه واخله تر غټو پورې ورسره وُو. د هغوئ ټولو په وړاندې، بادشاه د لوظ هغه ټول کِتاب ولوستلو کوم چې د مالِک خُدائ په کور کښې موندلے شوے وو. ⓷ هغه د شاهى ستنې سره ودرېدو او د مالِک خُدائ سره يې يو لوظ وکړو چې د هغهٔ تابعدارى به کوى او د زړهٔ د اخلاصه به د هغهٔ ټول قانون او حُکمونه منى او چې د هغه لوظ په مطالبو به عمل کوى، څنګه چې په کِتاب کښې ليکلے شوى دى. او ټولو خلقو دا لوظ ومنلو. ⓸ بيا يوسياه مشر اِمام خِلقياه له، د هغهٔ لاندې اِمامانو او د مالِک خُدائ د کور د ننوتلو د دروازې خادمانو له حُکم ورکړو چې د مالِک خُدائ د کور هغه ټول ځيزونه وباسى چې د بعل، د اشيرې بُت او د ستورو په عبادت کښې استعمال شوى وى. بادشاه دا ټول ځيزونه د

قِدرون د وادۍ په پټو کښې د ښار نه بهر وسوزول او د دې ايرې يې بيت‌ايل ته يوړې. ۵ هغۀ بُت پرسته اِمامان لرې کړل چې د يهوداه بادشاهانو مقرر کړی وُو چې کومو د يهوداه په ښارونو کښې په علاقائی عبادتخانو او يروشلم ته نزدې ځايونو کښې قربانۍ پېش کولې، هغه ټول اِمامان يې لرې کړل چا چې بعل، نمر، سپوږمۍ، سيارو او ستورو ته قربانۍ پېش کولې. ۶ هغۀ د مالِک خُدائ کور نه د اشيرې بُت نښه لرې کړله، د ښار نه بهر د قِدرون وادۍ ته يې يوړه، وې سوزوله او خاورې يې کړه او د دې ايره يې د عامو خلقو په قبرونو باندې وشيندله. ۷ هغۀ د مالِک خُدائ په کور کښې د اوسېدو هغه کوټې ورانې کړې چې د هغه کور نرانو کنجرانو نيولې وې، چرته چې ښځو د اشيرې بُت دپاره چُوغې جوړولې. ۸ د يهوداه په ښارونو کښې چې کوم اِمامان وُو هغه يې يروشلم ته راوستل او په ټول مُلک کښې يې علاقائی عبادتخانه ناپاکه کړه چرته چې هغوئ قربانۍ پېش کړې وې. هغۀ د ښار د حکمران يشوَع د دروازې په خولۀ کښې علاقائی عبادتخانې تباه کړې. دا دروازه ښار ته د ننوتو د دروازې په ګس طرف باندې وه. ۹ هغه علاقائی اِمامانو ته دا اجازت نۀ وو چې په يروشلم کښې يې د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه خِدمت کړے وے، خو چې د هغوئ ملګرو اِمامانو ته کومه پتيره روټۍ مِلاو شوې وه نو هغه يې خوړلے شوه. ۱۰ او هغۀ د هنوم په وادۍ کښې د غېرو قومونو د عبادت ځائ توفت هم ناپاک کړو، نو چې هيڅ څوک خپل زوئ يا لور مولک بُت ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه نۀ شی قربانی کولے. ۱۱ د آسونو هغه مجسمې يې هم لرې کړې چې د يهوداه بادشاه نمر ته وقف کړې وې او چې په دې کښې کومې جنګی ګاډۍ استعمالېدلې هغه يې وسوزولې. (دا د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې ايښودے شوې وې، چې د دروازې او د مشر آفسر ناتن مُلک د اوسېدو د کوټې سره نزدې وې.) ۱۲ هغه ټولې قربان‌ګاه چې د يهوداه بادشاهانو د محل په چت باندې د احاز بادشاه د کوټې نه بره جوړې کړې وې نو يوسياه بادشاه هغه راوغورزولې، سره د هغه قربان‌ګاه چې منسی بادشاه د مالِک خُدائ کور په دوو دربارونو کښې ايښې وې، هغۀ قربان‌ګاه ذرې ذرې کړلې او د دې ټُکړې يې د قِدرون په وادۍ کښې واچولې. ۱۳ يوسياه هغه علاقائی عبادتخانې ناپاکې کړې چې سليمان بادشاه د يروشلم نمرخاتۀ طرف ته او د زيتُونو غرۀ جنوبی طرف ته د بې‌کاره بُتانو عبادت دپاره جوړې کړې وې، يعنې د صيدان عستاراتې بُت، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. ۱۴ يوسياه بادشاه د کاڼو ستنې ټوټې کړې، د اشيرې بُت نښې يې راوغورزولې او چې دا چرته ولاړې وې نو هغه ځائ يې د بنيادمو په هډُوکو باندې پټ کړو. ۱۵ يوسياه په بيت‌ايل کښې د عبادت هغه ځائ هم راوغورزولو چې د نباط زوئ يربعام بادشاه جوړ کړے وو، چا چې اِسرائيل د ګناه طرف ته بوتلی وُو. يوسياه قربان‌ګاه راوغورزوله، د دې کاڼی يې ټوټې ټوټې او خاورې کړل، هغۀ د اشيرې مجسمه هم وسوزوله. ۱۶ يوسياه مخ واړولو او هلته يې د غرۀ دپاسه څۀ قبرونه وليدل، هډُوکی يې ترې نه رابهر کړل او په قربان‌ګاه باندې يې وسوزول. نو هغه قربان‌ګاه يې ناپاکه کړه، چې د دې هغه پېغمبر ډېر پخوا پېشګوئې کړې وه چې د اختر په وخت کښې يربعام بادشاه د قربان‌ګاه سره ولاړ وو. يوسياه بادشاه وکتل او د هغه پېغمبر قبر يې وليدو چې کوم دا پېشګوئې کړې وه. ۱۷ هغۀ تپوس وکړو، ”دا د چا قبر دے؟“ د بيت‌ايل خلقو ورته ووئيل، ”دا د هغه پېغمبر قبر دے کوم چې د يهوداه نه راغلے وو او د دې پېشګوئې يې کړې وه چې تا د قربان‌ګاه سره وکړل.“ ۱۸ يوسياه حُکم وکړو، ”دا هم داسې پرېږدئ، د هغۀ هډُوکی دې څوک نۀ لرې کوی.“ نو د هغۀ هډُوکی يې لرې نۀ کړل او نۀ د هغه پېغمبر هډُوکی لرې کړے شول چې د سامريه نه راغلے وو. ۱۹ په سامريه کښې يوسياه بادشاه په هر يو ښار کښې علاقائی زيارتونه راوغورزول چې کوم د اِسرائيل بادشاهانو جوړ کړی وُو او د مالِک خُدائ غصه يې راپاروله وه. هغۀ په هغه ټولو قربان‌ګاه باندې هم هغه شان وکړل چې څنګه يې په بيت‌ايل کښې کړی وُو. ۲۰ هغۀ د ټولو علاقائی عبادتخانو اِمامان په قربان‌ګاه باندې ووژل چرته چې هغوئ خِدمت کولو او هغۀ په هره قربان‌ګاه باندې د بنيادمو هډُوکی وسوزول او بيا هغه يروشلم ته راواپس شو.

يوسياه د فسحې اختر کوی

۲۱ نو يوسياه بادشاه خلقو له حُکم ورکړو چې د مالِک خُدائ د هغوئ د خُدائ پاک په درناوی کښې د فسحې اختر وکړئ، لکه څنګه چې د لوظ په کِتاب کښې ليکلے شوی دی. ۲۲ د قاضيانو د حکومت د وخت نه پس، د دې په شان د فسحې اختر د اِسرائيل يا د يهوداه يو بادشاه هم نۀ وو کړے. ۲۳ او د يوسياه د بادشاهۍ په اتلسم کال په يروشلم کښې د فسحې اختر وکړے شو.

د یوسیاه نور بدلون راوستل

۲۴ په هغه کِتاب کښې د لیکلی شوی قانون عملی کولو دپاره چې خِلقیاه اِمام د مالِک خُدائ په کور کښې موندلے وو، یوسیاه بادشاه د یروشلم او د نور ټول یهوداه نه ټول جادوګر او قسمت ښودونکی او کورنی ټول بُتان او د غېرو قومونو د عبادت نور ټول حرام خیزونه لرې کړل. ۲۵ د هغهٔ نه مخکښې هیڅکله هم د هغهٔ په شان بادشاه نهٔ وو تېر شوے، چا چې د زړهٔ د اخلاصه، د ټول عقل او طاقت سره د مالِک خُدائ خِدمت کړے وی او د موسیٰ ټول قانون یې منلے وی، او نهٔ وروستو د هغهٔ په شان بادشاه پیدا شوے وو. ۲۶ خو منسی بادشاه چې څهٔ کړی ؤو نو د هغې په وجه د مالِک خُدائ سخته غصه راوچته شوې وه او لا سړه شوې نهٔ وه. ۲۷ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”ما چې د اِسرائیل سره څهٔ کړی دی نو هغه به په یهوداه هم وکړم، د یهوداه خلق به زهٔ د خپل نظر نه لرې کړم او زهٔ به یروشلم رد کړم، کوم ښار او کور چې ما خوښ کړے وو او چې ما فرمائیلی ؤو چې هلته به زما عبادت کیږی.“

د یوسیاه د بادشاهۍ ختمیدل

۲۸ یوسیاه بادشاه چې نور څهٔ هم کړی دی هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۹ چې کله یوسیاه بادشاه وو، نو د مِصر بادشاه نِکوه فِرعون د فرات سیند له یو لښکر بوتلو چې د اسور بادشاه مدد وکړی. یوسیاه بادشاه په مِجدو کښې د مِصری لښکر سره مخامخ شو او په جنګ کښې ووژلے شو. ۳۰ د هغهٔ آفسرانو د هغهٔ لاش په یوه جنګی ګاډۍ کښې کېښودو او یروشلم ته یې یوړو او هلته په شاهی ادیره کښې ښخ کړے شو. د یهوداه خلقو د یوسیاه زوئ یهوآخز خوښ کړو او هغه یې بادشاه مقرر کړو.

د یهوداه بادشاه یهوآخز

۳۱ یهوآخز د درویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم باندې درې میاشتې حکومت وکړو. د هغهٔ مور حموطل وه، چې د لِبناه د ښار د یرمیاه لور وه. ۳۲ هغه د خپل پلار نیکهٔ په نقش قدم باندې روان وو او هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه. ۳۳ د هغهٔ بادشاهۍ په هغه وخت ختمه شوه چې د مِصر بادشاه نِکوه فِرعون د حمات مُلک رِبله ته هغه قېدی بوتلو، نو په یهوداه باندې یې درې زره څلور سوه کلو سپین زر او څلور دېرش کلو سرهٔ زر محصُول حواله کړو. ۳۴ نِکوه فِرعون د یوسیاه زوئ اِلیاقیم د یوسیاه نه پس د یهوداه بادشاه جوړ کړو او د هغهٔ نوم یې یهویقیم ته بدل کړو. نِکوه فِرعون یهوآخز مِصر ته بوتلو او هلته مړ شو.

د یهوداه بادشاه یهویقیم

۳۵ یهویقیم بادشاه د خلقو د دولت په مطابق د هغوئ نه محصُول راغونډولو، چې هغه غوښتونکې پېسې پوره کړی چې د مِصر بادشاه فِرعون له په محصُول کښې ورکولے شوې. ۳۶ یهویقیم د پینځویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ په یروشلم باندې یوولس کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور زبوده وه چې د روماه ښار د فدایاه لور وه. ۳۷ هغه د خپل پلار نیکهٔ په نقش قدم باندې روان وو، یهویقیم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه.

۲۴

۱ کله چې یهویقیم بادشاه وو، نو د بابل بادشاه نبوکدنضر په یهوداه حمله وکړه او درې کاله یې په یهویقیم باندې زور راوړلو چې د هغهٔ حکومت ته تسلیم شی، بیا یهویقیم بغاوت وکړو. ۲ نو مالِک خُدائ د یهویقیم خِلاف د یهوداه د تباه کولو دپاره، د بابل، اسور، موآب او عمون لښکرې ولېږلې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ د خپلو خِدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه فرمائیلی ؤو چې هغه به داسې کوی. ۳ د مالِک خُدائ په حُکم باندې داسې څکه وشول چې د یهوداه خلق د خپل حضور نه لرې کړی، دا د هغه ټولو ګناهونو په وجه چې منسی بادشاه کړی ؤو. ۴ د هغه بېګناه خلقو د وینې په وجه چې هغهٔ توئ کړې

وه، نو مالِک خُدائ ځکه منسی نهٔ شو معاف کولے. ۵ نور هر څهٔ چې یهویقیم کړی دی هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ
کښې لیکلے شوی دی. ۶ یهویقیم مړ شو او د هغهٔ زوئ یهویاکین د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو. ۷ د مِصر بادشاه او د
هغهٔ لښکر بیا هیڅکله هم د مِصر نه لا نهٔ ړل، ځکه چې اوس د بابل بادشاه د مِصر ټوله علاقه قبضه کړې وه، دا د فرات سیند نه
واخله د مِصر شمالی سرحد پورې وه.

د یهوداه بادشاه یهویاکین

۸ یهویاکین د اتلسو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم باندې درې میاشتې بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور
نحشتا وه چې د یروشلم د الناتن لور وه. ۹ یهویاکین د مالِک خُدائ په نظر کښې بد عمل کولو هم هغه شان لکه څنګه عمل
چې د هغهٔ پلار کړے وو. ۱۰ د هغهٔ په دور کښې د بابل فوج د یروشلم خِلاف روان شو چې مشری یې د نبوکدنضر بادشاه
آفسرانو کوله او یروشلم یې محاصره کړو. ۱۱ د محاصرې په دوران کښې نبوکدنضر په خپله یروشلم ته راغلو، ۱۲ او
یهویاکین بادشاه، سره د خپلې مور، زامنو، آفسرانو او سره د محل د آفسرانو بابلیانو ته تسلیم شو. د نبوکدنضر د بادشاهۍ په
اتم کال هغهٔ یهویاکین قېدی کړو ۱۳ او د محل او د مالِک خُدائ د کور ټولې خزانې یې بابل ته یوړې. لکه څنګه چې مالِک
خُدائ پیشګوئي کړې وه، نبوکدنضر د سرو زرو هغه ټول سامان مات کړو کوم چې سلیمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور دپاره
جوړ کړے وو. ۱۴ نبوکدنضر د یروشلم خلق، ټول شهزادګان او ټول مشران سرې قېدیان بوتلل چې دا ټول په شمېر کښې لس
زره وُو. هغهٔ سره د لوهارانو، ټول ماهِر کاریګران وویستل او په یهوداه کښې یې صِرف مسکینان خلق پرېښودل. ۱۵
نبوکدنضر، یهویاکین د یهویاکین مور، د هغهٔ ښځې، د هغهٔ آفسران او د یهوداه د مشران بابل ته قېدیان بوتلل. ۱۶ د بابل بادشاه
نبوکدنضر ټول فوجیان هم وویستل چې په شمېر کښې اووهٔ زره وُو، چې په جنګ کښې ښهٔ تکړه وُو او ورسره یو زر ماهِر
کاریګران او لوهاران هم وُو. ۱۷ نبوکدنضر د یهویاکین ترهٔ متنیاه د هغهٔ په ځائ د یهوداه بادشاه جوړ کړو او د متنیاه نوم یې
صدقیاه ته بدل کړو.

د یهوداه بادشاه صدقیاه

۱۸ صدقیاه د یویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ په یروشلم باندې یوولس کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ
مور حموطل وه، چې د لِبناه د ښار د یرمیاه لور وه. ۱۹ صدقیاه بادشاه د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه بلکل هم هغسې لکه
چې یهویقیم بادشاه کړې وه. ۲۰ نو مالِک خُدائ د یروشلم او د یهوداه خلقو ته دومره غصه شو چې په آخر کښې یې هغوئ د
خپل حضور نه لرې کړل. صدقیاه د بابل بادشاه خِلاف بغاوت وکړو.

د یروشلم تباهی

۲۵ ۱ نو د صدقیاه د بادشاهۍ په نهم کال، د لسمې میاشتې په لسمه ورځ، د بابل بادشاه نبوکدنضر د خپل ټول لښکر سره
د یروشلم خِلاف روان شو. هغهٔ د ښار نه بهر خیمې ولګولې او د ښار نه ګېرچاپېره یې د محاصرې دېوالونه تاو کړل. ۲ او د
صدقیاه د بادشاهۍ تر یوولسم کال پورې یې دا محاصره کړے وو. ۳ هم د هغه کال د څلورمې میاشتې په نهمه ورځ، کله چې
قحط دومره سخت وو چې د خلقو سره د خوراک هیڅ هم پاتې نهٔ وُو، ۴ نو په یو ځائ کښې د ښار دېوال وغورزولے شو او
ټول فوجیان وتښتېدل. اګر چې ښار بابلیانو محاصره کړے وو خو هغوئ د شپې د دوو دېوالونو په مینځ کښې په دروازه باندې
ووتل، چې دا د شاهی باغ نه شاته وه او هغوئ د اُردن وادۍ طرف ته روان شول. ۵ خو د بابلیانو لښکر په صدقیاه بادشاه
پسې وو، یریحو ته نزدې په مېدانونو کښې یې ونیولو او خپل ټول فوجیان ترې نه لاړل او هغه یې یواځې پرېښودو. ۶ صدقیاه
نبوکدنضر بادشاه له بوتلے شو، چې هغه د رِبله په ښار کښې وو او هلته نبوکدنضر په هغهٔ باندې سزا وخېژوله. ۷ نو د
صدقیاه په مخکښې د هغهٔ دوه زامن ووژلے شول، نبوکدنضر د صدقیاه نه سترګې وویستلې، هغه یې د زېړو په هتکړو کښې
وتړلو او بابل ته یې بوتلو.

د مالِک خُدائ د کور تباه کېدل

٨ د بابل بادشاه نبوکدنضر د بادشاهۍ د نولسم کال د پينځمې مياشتې په اوومه ورځ، د بادشاه مشير او د هغهٔ د لښکر مشر نبوزردان يروشلم ته ورننه شو. ٩ هغهٔ د مالِک خُدائ کور، شاهی محل او د يروشلم ټول کورونه وسوزول، هغهٔ د ښار هر يو لوئ عمارت وسوزولو. ١٠ او د هغهٔ فوجيانو د ښار دېوالونه راوغورزول. ١١ د شاهی محافظانو مشر نبوزردان، هغه خلق وويستل کوم چې په ښار کښې پاتې ؤو، په دې کښې ماهِر کاريګران او هغه خلق شامل ؤو چا چې د بابل بادشاه خِلاف بغاوت کړے وو. ١٢ خو هغهٔ په يهوداه کښې سخت مسکينان خلق پرېښودل، چې د انګور په باغونو او پټو کښې کَرل ربېل کوی. ١٣ بابليانو د زېړو ستنې او هغه ګاډۍ ټوټې ټوټې کړې چې کومې د مالِک خُدائ په کور کښې وې، د زېړو هغه لويه ډيګۍ يې سره د ټولو زېړو بابل ته يوړله. ١٤ هغوئ بېلچې او د قربانګاه د پاکولو د ايرو لوښی هم يوړل، د ډيوو د خيال ساتلو سامان، د قربانۍ د وينې جامونه، د خوشبويۍ سوزولو لوښی او د زېړو نور ټول سامان چې د مالِک خُدائ د کور په کار کښې استعمالېدو. ١٥ هغوئ هغه هر څهٔ يوړل چې د سرو زرو يا سپينو زرو نه جوړ ؤو، د هغه وړو جامونو او لوښو سره چې د بلو سکارو وړلو دپاره استعمالېدل. ١٦ سليمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور دپاره چې کوم سامان يې د زېړو نه جوړ کړے وو، يعنې، دوه ستنې، ګاډۍ او لويه ډيګۍ، خو د دې ټولو دومره وزن وو چې تللے نهٔ شو. ١٧ دواړه ستنې يو شان وې، هره يوه تقريباً نهٔ ګزه اوچته وه چې د بره د زېړو سر يې تقريباً دوه ګزه اوچت وو. د هر يو سر نه ګېرچاپېره يې د زېړو جال وو چې د زېړو نه جوړو شوو انارو باندې ښائسته کړے شوے وو.

د يهوداه خلقو بابل ته بوتلے کېدل

١٨ د دې نه علاوه، فوجی آفسر، مشر اِمام شراياه، وريسې اِمام صفنياه او د مالِک خُدائ د کور نور درې اهم خادمان قېديان بوتلل. ١٩ د ښار نه يې هغه آفسر بوتلو چې د فوجيانو مشر وو، پينځهٔ د بادشاه ذاتی مشيران چې لا په ښار کښې ؤو، د فوجی مشر مدد کوونکے، چې هغه د فوجی حِساب کِتاب مشر وو او شپېتهٔ نور اهم سړی يې بوتلل. ٢٠ نبوزردان هغوئ د بابل بادشاه له بوتلل، چې هغه د رِبله په ښار کښې وو ٢١ چې دا د حمات په علاقه کښې دے. هلته بادشاه هغوئ ووهل او مړهٔ يې کړل. نو داسې د يهوداه خلق پردی مُلک ته بوتلے شول.

د يهوداه حکمران جدلياه

٢٢ د بابل نبوکدنضر د سافن نمسے او د اخيقام زوئ جدلياه، د يهوداه حکمران جوړ کړو. او هغه يې په هغه ټولو باندې مشر مقرر کړو کوم چې بابل ته نهٔ ؤو بوتلے شوی. ٢٣ کله چې د يهوداه آفسران او فوجيان د دې نه خبر شول کوم چې تسليم شوی نهٔ ؤو، نو هغوئ په مصفاه کښې د جدلياه سره مِلاو شول. هغه آفسران دا ؤو، د نتنياه زوئ اِسمٰعيل، د قريح زوئ يوحانان، د تنحومت زوئ شراياه چې د نطوفاتی د ښار وو او د معکه يازنياه. ٢٤ جدلياه هغوئ ته ووئيل، "زهٔ تاسو ته دا خبره کوم چې د بابل د آفسرانو نه مهٔ يرېږئ. په دې مُلک کښې اوسېږئ، د بابل د بادشاه خِدمت کوئ، نو ستاسو هر کار به سم وی."
٢٥ خو د هغه کال په اوومه مياشت، د شاهی خاندان اليسمع نمسے او د نتنياه زوئ اِسمٰعيل د لسو کسانو سره مصفاه ته لاړو، په جدلياه يې حمله وکړه او وې وژلو. د هغهٔ سره چې کوم يهوديان او بابليان ؤو هغه يې هم ووژل. ٢٦ بيا ټول اِسرائيليان، مالداره او غريبانان، سره د فوج د آفسرانو روان شول او مِصر ته لاړل، ځکه چې هغوئ د بابليانو نه يرېدل.

د يهوياکين د قيد نه آزادېدل

٢٧ په کوم کال چې اويلمرودک د بابل بادشاه شو، نو هغهٔ د يهوداه بادشاه په يهوياکين باندې رحم وکړو او هغه يې د قېدخانې نه آزاد کړو. دا د يهوياکين د قېدی بوتلے کېدو په اووهٔ دېرشم کال د دولسمې مياشتې په اووېشتمه ورځ باندې وشول. ٢٨ اويلمرودک د هغهٔ سره ښهٔ سلوک وکړو او د هغه نورو بادشاهانو نه يې هم د لوئ عزت ځائ ورکړو کوم چې د هغهٔ سره په

بابل کښې جلاوطن وُو. ۲۹ نو يهوياکين د قېدخانې جامې بدلې کړې او باقى ټول عُمر يې د بادشاه په دسترخوان روټۍ خوړله.
۳۰ چې ترڅو هغه ژوندے وو، نو هره ورځ هغۀ ته باقاعده خرچه مِلاوېده.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹